МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ІЗМАЇЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

КАФЕДРА РОМАНО-ГЕРМАНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

ЄВРОПЕЙСЬКА КРЕДИТНО-ТРАНСФЕРНА СИСТЕМА

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПАКЕТ

освітній ступінь бакалавр

галузь знань 01 Освіта/Педагогіка

спеціальність 014 Середня освіта

предметна спеціальність 014.02 (Мова і література (німецька))

Ізмаїл – 2019

ЗМІСТ

1. **Загальна інформація про факультет та випускову кафедру**
2. **Опис освітньої програми спеціальності**
3. **Інформація про окремі компоненти освітньої програми**

1. ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ ПРО ФАКУЛЬТЕТ ТА ВИПУСКОВУ КАФЕДРУ

1.1. Інформація про факультет

Назва: Факультет іноземних мов

Адреса: м. Ізмаїл, вулиця Репіна, 12, каб.304

Телефон деканату: (04841) 5-39-92

Веб-сторінка факультету: http://idgu.edu.ua/faculties/fim

Електронна пошта: fim_idgu@ukr.net

Декан факультету: Дзіковська Лариса Миколаївна - кандидат філологічних наук, доцент.

1.2. Інформація про кафедру

Назва: Кафедра романо-германської філології

Адреса: м. Ізмаїл, вулиця Рєпіна, 12, каб. 402

Телефон кафедри: (04841) 5-37-29

Веб-сторінка кафедри: http://idgu.edu.ua/faculties/fim#section-6577

Електронна пошта: kafedra.rom.mov@gmail.com

Завідувач кафедри: Радкіна Валентина Федорівна – кандидат педагогічних наук, доцент.

Перелік освітніх програм спеціальності*: Середня освіта: Мова і література (німецька).

**Можливе навчання за освітніми програмами, що передбачають здобуття додаткової спеціальності (предметної спеціальності, спеціалізації) відповідно до наказів МОН України № 506 від 12.05.2016 р. та № 567 від 25.05.2016 р.*

2. ОПИС ОСВІТНЬОЇ ПРОГРАМИ СПЕЦІАЛЬНОСТІ

2.1. Освітньо-професійна програма «Середня освіта: Мова і література (німецька)»

2.1.1. Профіль освітньої програми

1 – Загальна інформація	
Повна назва вищого навчального закладу та структурного підрозділу	Ізмаїльський державний гуманітарний університет, кафедра романо-германської філології
Ступінь вищої освіти та назва кваліфікації мовою оригіналу	Бакалавр Кваліфікація: бакалавр освіти з мови і літератури. Учитель німецької мови та світової літератури
Офіційна назва освітньої програми	Освітньо-професійна програма першого рівня вищої освіти «Середня освіта: Мова і література (німецька))»
Тип диплому та обсяг освітньої програми	Диплом бакалавра, одиничний ступінь, 240 кредитів ЄКТС термін навчання 3 роки 10 місяців
Наявність акредитації	Сертифікат про Акредитацію Серія УД № 16007182 від 10 липня 2018 р. Термін дії сертифіката до 1 липня 2028 р.
Цикл/рівень	НРК України – 7 рівень, FQ-EHEA – перший цикл, EQF-LLL – 6 рівень
Передумови	Наявність повної загальної середньої освіти (освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста, освітнього ступеня бакалавра)
Мова(и) викладання	Українська, німецька
Термін дії освітньої програми	до 1 липня 2028 р.
Інтернет-адреса постійного розміщення опису освітньої програми	http://idgu.edu.ua/ects
2 – Мета освітньої програми	
Програма призначена для підготовки висококваліфікованих кадрів, які б володіли фундаментальними знаннями та навичками міждисциплінарного філологічного дослідження в галузі педагогіки та методики середньої освіти, здатних будувати свою діяльність на основі креативного підходу та готових до продовження навчання на другому освітньо-науковому рівні вищої освіти	
3 – Характеристика освітньої програми	
Предметна область (галузь знань, спеціальність, спеціалізація (за наявності))	Освіта/Педагогіка/Середня освіта/Мова і література (німецька, англійська)
Орієнтація освітньої програми	Освітньо-професійна програма ґрунтується на сучасних наукових знаннях про цілі й цінності філологічної і педагогічної освіти, орієнтована на академічну і професійну підготовку на основі теоретичних досліджень і практичних результатів їх впровадження з урахуванням світового досвіду навчальної

	діяльності, сучасного стану підготовки фахівців з мовної освіти в Україні, акцентує увагу на здатність розв'язувати складні спеціалізовані завдання та практичні проблеми у сфері професійної діяльності, орієнтує на подальшу фахову самоосвіту
Основний фокус освітньої програми та спеціалізації	Формування загальних та фахових компетентностей для виконання професійних завдань та обов'язків освітнього та інноваційного характеру в галузі сучасної філологічної науки, педагогіки та методики середньої освіти.
Особливості програми	Програма включає навчальні дисципліни професійної та практичної підготовки, які поглиблюють компетентності майбутнього вчителя німецької і англійської мов та світової літератури й забезпечують можливість засвоєння наукових програм у трьох відповідних галузях знань
4 – Придатність випускників до працевлаштування та подальшого навчання	
Придатність до працевлаштування	Випускник програми може займати первинні посади згідно з Національним класифікатором України «Класифікатор професій»ДК 003: 2010. 232 Викладачі середніх навчальних закладів 2320 Викладачі середніх навчальних закладів 235 Інші професіонали в галузі навчання 2320 Методист заочних шкіл і відділень 2331 Вчитель загальноосвітнього навчального закладу 2351 Професіонали в галузі методів навчання 2444.2 Філолог 33 Фахівці в галузі освіти 333 Фахівці в галузі спеціалізованої (особливої) освіти 3330 Фахівці в галузі спеціалізованої (особливої) освіти 334 Інші фахівці в галузі освіти
Подальше навчання	Особа, яка здобула вищу освіту першого (бакалаврського) рівня, має право продовжити навчання за другим (магістерським) рівнем.
5 – Викладання та оцінювання	
Викладання та навчання	Викладання мови та літератури із застосуванням сучасних інформаційних технології. Проблемно-орієнтоване навчання, самонавчання, навчання через виробничу практику. Стиль навчання: студентсько-центроване навчання, самонавчання, проблемно-орієнтоване навчання, індивідуально-творчий підходи. Лекційні курси поєднуються з семінарськими, лабораторними та практичними заняттями, самостійна робота проводиться з залученням електронних підручників, конспектів, консультацій з викладачами
Оцінювання	Накопичувальна бально-рейтингова система; поточний, модульний й підсумковий контроль; письмові, усні екзамени, тестування, заліки. Зміст оцінювання є послідовним, прозорим та проводиться відповідно до встановлених процедур; відбувається за національною шкалою (відмінно, добре, задовільно, незадовільно; зараховано, не зараховано), 100-бальною шкалою; дозволяє продемонструвати ступінь досягнення ними запланованих результатів навчання.

6 – Програмні компетентності	
Інтегральна компетентність	Здатність розв'язувати складні задачі і проблеми у галузі освіти, а також у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або реалізації інноваційних технологій та характеризується невизначеністю умов і вимог до професійної, навчальної або дослідницької діяльності
Загальні компетентності (ЗК)	**ЗК 1.** Знання та розуміння предметної галузі та розуміння професійної діяльності **ЗК 2.**Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів) **ЗК 3.**Здатність діяти соціально відповідально та свідомо **ЗК 4.** Здатність працювати в команді **ЗК 5.** Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел **ЗК 6.** Здатність застосовувати набуті знання в практичних ситуаціях **ЗК 7.** Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями **ЗК 8.** Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово **ЗК 9.** Здатність використовувати знання з німецької та англійської мов в освітній діяльності **ЗК 10.** Здатність до адаптації та дії в новій ситуації
Фахові компетентності спеціальності (ФК)	**ФК 1.** Здатність формувати в учнів предметні компетентності **ФК 2.** Здатність застосовувати сучасні методи й освітні технології навчання **ФК 3.** Здатність здійснювати об'єктивний контроль і оцінювання рівня навчальних досягнень учнів з німецької та анлійської мов та світової літератури **ФК 4.** Здатність аналізувати особливості сприйняття й засвоєння учнями навчальної інформації з метою прогнозу ефективності та корекції навчально-виховного процесу **ФК 5.** Здатність використовувати досягнення сучасної науки в галузі теорії та історії німецької та англійської мов, теорії та історії світової літератури в загальноосвітніх навчальних закладах, практиці навчання німецької та англійської мов та світової літератури **ФК 6.** Здатність реалізовувати ефективні підходи (особистісно-орієнтований, діяльнісний, компетентнісний) до викладання німецької та англійської мов та світової літератури на підставі передового вітчизняного й міжнародного досвіду **ФК 7.** Здатність дотримуватися сучасних мовних норм (з німецької, англійської та української мов), володіти німецькою мовою на рівні С1 та англійською мовою на рівні не нижче B_2, використовувати різні форми й види комунікації в освітній діяльності, обирати мовні засоби відповідно до стилю й типу тексту **ФК 8.** Здатність використовувати когнітивно-дискурсивні вміння, спрямовані на сприйняття й породження зв'язних монологічних і діалогічних текстів в усній та письмовій формах (німецькою і англійською мовами), володіти методикою формування й розвитку комунікативної компетенції учнів **ФК 9.** Здатність орієнтуватися в літературному процесі країн і

	народів світу (від давнини до сучасності), спадщині письменників у контексті літератури, історії, культури, використовувати знання мов і здобутки світової культури для формування національної свідомості, культури учнів, їхньої моралі, ціннісних орієнтацій у сучасному суспільстві **ФК 10.** Здатність інтерпретувати й зіставляти мовні та літературні явища, використовувати різні прийоми й методи аналізу художнього тексту **ФК 11.** Здатність доцільно використовувати й створювати сучасне навчально-методичне забезпечення (обладнання) для проведення занять **ФК 12**. Здатність докритичного аналізу, діагностики й корекції власної педагогічної діяльності, оцінки педагогічного досвіду (вітчизняного, закордонного) у галузі викладання німецької і англійської мов та світової літератури з метою професійної саморегуляції й свідомого вибору шляхів вирішення проблем у навчально-виховному процесі **ФК 13.** Здатність здійснювати власне дослідження в освітній діяльності, узагальнювати й оприлюднювати результати досліджуваної проблеми **ФК 14.** Здатність створювати рівноправний і психологічно позитивний клімат для навчання, організовувати ефективну комунікацію між учасниками освітнього процесу (учнями, учителями, батьками та ін.) **ФК 15.** Здатність взаємодіяти зі спільнотами (на місцевому, регіональному, національному, європейському й глобальному рівнях) для розвитку професійних знань і фахових компетентностей, використовувати перспективний практичний досвід й соціокультурний контекст для реалізації навчально-виховних цілей **ФК 16.** Здатність розуміти вимоги до діяльності за спеціальністю, зумовлені необхідністю забезпечення сталого розвитку України, її зміцнення як демократичної, соціальної, правової держави
7 – Програмні результати навчання	
ПРН 1.Знати сучасні філологічні й дидактичні засади навчання німецької і англійської мов та світової літератури **ПРН 2.** Знати елементами теоретичного й експериментального (пробного) дослідження в професійній сфері та методами їхньої реалізації **ПРН 3.** Знати мовні норми, соціокультурні ситуації розвитку німецької та англійської мов, особливости використання мовних одиниць у певному контексті, мовного дискурсу художньої літератури **ПРН 4.** Знання специфіки перебігу літературного процесу різних країн у культурному контексті, літературних напрямів, течій, жанрів, стилів, здобутків національних літератур, класичних й сучасних художніх творів **ПРН 5.** Знання державного стандарту загальної середньої освіти, навчальних програм з іноземних мов та світової літератури для закладів середньої освіти та практичних шляхів їхньої реалізації в різних видах урочної та позаурочної діяльності учнів **ПРН 6.** Вміти творчо-критично мислити, творчо використовувати різні теорії й досвід (вітчизняний, закордонний) у процесі вирішення соціальних і професійних завдань **ПРН 7.** Уміти працювати з теоретичними та науково-методичними джерелами (зокрема цифровими), видобувати, обробляти й систематизувати інформацію, використовувати її в освітньому процесі	

ПРН 8. Володіти комунікативною компетентністю з німецької і англійської мов(лінгвістичний, мовленнєвий, соціокультурний, прагматичний компоненти, відповідно до Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти), здатність удосконалювати й підвищувати власний компетентнісний рівень у вітчизняному та міжнародному контексті

ПРН 9. Володіти різними видами аналізу художнього твору, визначати його жанрово-стильові своєрідності, місце в літературному процесі, традиції й новаторство, зв'язки твору з фольклором, міфологією, релігією, філософією; виділяти значення для національної та світової культур.

ПРН 10. Володіти навичками атрибуції, розрізняти літературно-культурні епохи, напрями, течії, жанри, стилі за їхніми сутнісними характеристиками

ПРН 11. Порівнювати мовні та літературні факти, явища, визначати їхні подібності й відмінності

ПРН 12. Використовувати гуманістичний потенціал рідної й світової літератур для формування духовного світу юного покоління, громадян України

ПРН 13. Володіти основами професійної культури, здатності створювати й редагувати тексти професійного змісту державною, німецькою й англійською мовами

ПРН 14. Володіти методиками білінгвального й інтегрованого навчання мови й фахового змісту, дидактикою багатомовності та методикою паралельного вивчення споріднених мов, методикою роботи в гетерогенному (змішаному) навчальному середовищі

ПРН 15. Застосовувати сучасні методики й технології (зокрема інформаційні) для забезпечення якості навчально-виховного процесу в загальноосвітніх навчальних закладах.

ПРН 16. Володіти прийомами й методиками діагностування навчальних досягнень учнів з німецької та англійської мовта світової літератури; вміти здійснювати педагогічний супровід самовизначення учнів

ПРН 17.Мати здатність до рефлексії, володіти навичками оцінювання непередбачуваних проблем у професійній діяльності й певних шляхів їх вирішення

ПРН 18. Формувати комунікаційну стратегію з колегами, соціальними партнерами, учнями (вихованцями) та їхніми батьками із дотриманням етичних норм спілкування, принципів толерантності, творчого діалогу, співробітництва та взаємоповаги до всіх учасників освітнього процесу

ПРН 19. Мати здатність до ефективного спілкування в науково-навчальній, соціально-культурній та офіційно-діловій сферах; участь у дискусіях, відстоювання власної думки (позиції), дотримання культури поведінки

ПРН 20. Мати здатність до організації навчально-виховного процесу у закладах середньої освіти, співпраці учнів (вихованців), ефективної співпраці в команді (педагогічному колективі освітнього закладу, інших професійних об'єднаннях)

ПРН 21. Забезпечити діалогу культур у процесі вивчення німецької і англійської мов та світової літератури, створити умови для міжкультурної комунікації

ПРН 22. Мати здатність учитися впродовж життя і вдосконалювати з високим рівнем автономності набуту під час навчання кваліфікацію

ПРН 23. Мати здатність аналізувати й вирішувати соціально та особистісно значущі світоглядні проблеми, приймати рішення на підставі сформованих ціннісних орієнтирів, визначати власну соціокультурну позицію в полікультурному суспільстві, бути носієм і захисником національної культури

ПРН 24. Вміти ефективно організовувати, аналізувати, критично оцінювати, нести відповідальність за результати власної професійної діяльності

ПРН 25. Забезпечувати охорони життя й здоров'я учнів у навчально-виховному процесі та позаурочній діяльності

8 – Ресурсне забезпечення реалізації програми

Кадрове забезпечення	Проведення лекцій з навчальних дисциплін науково-

	педагогічними працівниками, які мають науковий ступень та/або вчене звання, складає понад 50% від загальної кількості годин (які мають науковий ступінь доктора наук або вчене звання професора – понад 10%); науково-педагогічних працівників, які є визнаними професіоналами з досвідом практичної роботи за фахом –понад 10%.
Матеріально-технічне забезпечення	Забезпеченість аудиторним фондом, комп'ютерними робочими місцями, лабораторіями, необхідними для виконання навчальних планів; мінімальний відсоток кількості аудиторій з мультимедійним обладнанням відповідає Ліцензійним умовам провадження освітньої діяльності. Наявність соціально-побутової інфраструктури: бібліотеки, у тому числі читального залу; пунктів харчування; актового залу; спортивних майданчиків; медичного пункту. Забезпеченість здобувачів вищої освіти гуртожитком - 100%.
Інформаційне та навчально-методичне забезпечення	Інформаційне забезпечення: бібліотечний ресурс (фахова література, вітчизняні та закордонні фахові періодичні видання, в тому числі в електронному вигляді), електронний депозитарій, доступ до баз даних періодичних наукових видань, наявність веб-сайту ІДГУ, наявність електронного ресурсу GooglesuiteforEducation. Навчально-методичне забезпечення: опис освітньої програми, навчальний план, робочий навчальний план, робочі програми, комплекси навчально-методичного забезпечення, навчальні матеріали з кожної дисципліни навчального плану, програми практичної підготовки, робочі програми практик, методичні матеріали для проведення атестації здобувачів.
9 – Академічна мобільність	
Національна кредитна мобільність	Підвищення кваліфікації (стажування) науково-педагогічних працівників у вітчизняних ВНЗ
Міжнародна кредитна мобільність	Universitatea Dunarea de Jos (Галац, Румунія) – угоди щодо семестрового академічного обміну, проведення спільного (паралельного) навчання і видачі дипломів, стажування науково-педагогічних працівників
Навчання іноземних здобувачів вищої освіти	Наявна можливість для фізичних осіб

2.1.2. Перелік компонентів освітньої програми

Код н/д	Компоненти освітньої програми (навчальні дисципліни, курсові проекти (роботи), практики, кваліфікаційна робота)	Кількість кредитів	Форма підсумкового контролю
1	2	3	4
Обов'язкові компоненти ОП			
ОК 1.	Основи філософських знань	4	залік

ОК 2.	Українська мова	3	залік
ОК 3.	Основи академічного письма	4	залік
ОК 4.	Україна в європейській історії та культурі	3	екзамен
ОК 5.	Інформаційно-комунікаційні технології за професійним спрямуванням	3	залік
ОК 6.	Права людини та громадянське суспільство	4	залік
ОК 7.	Фізична культура і основи здоров'я людини		залік
ОК 8.	Педагогіка	6	екзамен
ОК 9.	Психологія	6	екзамен
ОК 10.	Вступ до германської філології з основами наукових досліджень	4	залік
ОК 11.	Вступ до мовознавства	4	екзамен
ОК 12.	Практичний курс німецької мови	23	екзамен, залік
ОК 13.	Теоретичний курс німецької мови (історія мови, теоретична фонетика, лексикологія, теоретични граматика, стилістика)	12	екзамен, залік
ОК 14.	Методика навчання іноземних мов та культур	4	екзамен
ОК 15.	Історія світової літератури	20	екзамен, залік
ОК 16.	Вступ до літературознавства	4	екзамен
ОК 17.	Література Німеччини та німецькомовних країн	4	екзамен
ОК 18.	Методика навчання літератури	4	екзамен
ОК 19.	Курсова робота з історії світової літератури з методикою навчання	1	захист
ОК 20.	Курсова робота з німецької мови та методики її навчання	1	захист
ОК 21.	Навчальна практика (філологічна)	3	захист
ОК 22.	Навчальна практика (ознайомча, виховна)	6	захист
ОК 23.	Виробнича практика (педагогічна з французької мови)	6	захист
ОК 24.	Виробнича практика (педагогічна зі світової літератури)	6	захист
Загальний обсяг обов'язкових компонентів		**135**	
Вибіркові компоненти ОП			
Вибірковий блок 1 (вибір факультету)			
	Перелік освітніх компонентів додаткової спеціальності/спеціалізації		
ВБ 1.1.		3	захист
ВБ 1.2.		6	захист
ВБ 1.3.		6	захист
ВБ 1.4.		6	захист
ВБ ….		3	захист

	Усього	**45**	
Вибірковий блок 2 (вільний вибір студента)			
ВБ 2.1.	Перелік дисциплін загальної підготовки	12	заліки
ВБ 2.2.	Перелік дисциплін професійної підготовки	24	заліки
ВБ 2.3.	Сертифікована програма / Перелік дисциплін вільного вибору	24	заліки
Загальний обсяг вибіркових компонентів		**105**	
ЗАГАЛЬНИЙ ОБСЯГ ОСВІТНЬОЇ ПРОГРАМИ		**240**	

[*] *Переліки дисциплін вільного вибору студентів щорічно затверджуються рішеннями вчених рад університету та факультетів і розміщуються на офіційному веб-сайті університету. Студенти можуть обрати сертифіковану програму з переліку, затвердженого рішенням вченої ради університету (обсяг – 24 кредити ЄКТС), та опанувати додаткові фахові компетентності.*

2.3. Форма атестації здобувачів вищої освіти

Атестація випускників освітньо-професійної програми «Середня освіта: Мова і література (німецька)» проводиться у формі:

- атестаційного екзамену з німецької мови та методики її навчання;
- атестаційний екзамен зі світової літератури та методики її навчання.

Атестація випускників освітньої програми спеціальності 014 Середня освіта проводиться у формі атестаційних екзаменів, завершується видачею документу встановленого зразка про присудження ступеня «бакалавра» із присвоєнням кваліфікації: бакалавр освіти з мови і літератури. Учитель німецької і англійської мов та світової літератури.

Атестація здійснюється відкрито і публічно.

3. ІНФОРМАЦІЯ ПРО ОКРЕМІ КОМПОНЕНТИ ОСВІТНЬОЇ ПРОГРАМИ

Загальні нормативні дисципліни ОП

Основи філософських знань

1. КОД: ЗНД 1.01
2. РІК НАВЧАННЯ: 1
3. СЕМЕСТР: 2
4. ЛЕКТОР: кандидат філософських наук, доц. Запорожченко О.В.
5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

Загальні компетентності: здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів); здатність діяти соціально відповідально та свідомо; здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел; здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

Фахові компетентності: здатність брати на себе відповідальність, бути активним у прийнятті рішень, суспільному житті, урегулюванні конфліктів ненасильницьким чином, функціонуванні та розвитку демократичних інститутів суспільства; здатність формувати громадянську свідомість, політичну культуру, національну гідність.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

Знати: специфіку філософії як особливого типу світогляду, її функції, завдання, проблемне поле; основні напрямки філософії та історію їх виникнення; основних представників світової філософії та їх базові концепції та ідеї; особливості та проблематику філософських пошуків у кожну епоху розвитку людства; понятійно-термінологічний апарат курсу; основні джерела філософських знань.

Вміти: обґрунтовувати свою світоглядну позицію щодо важливості знань з основ філософії; порівнювати між собою різні філософські погляди, ідеї, концепції; аналізувати вплив соціокультурних чинників на формування філософських ідей, проблематику філософських пошуків; коректно використовувати філософські терміни та поняття під час усних відповідей на семінарських заняттях, складати термінологічні словники, застосовувати філософські терміни для експлікації власної думки; здійснювати самостійний пошук інформації з використанням різноманітних ресурсів.

7. ПРЕРЕКВІЗИТ: Немає

8. ЗМІСТ КУРСУ:

Вступ в філософію. Філософія як форма суспільної свідомості. Структура, предмет і функції філософії. Філософія як теорія і методологія.

Східна та антична філософія. Космоцентризм. Антропоцентризм. Сократ, Платон, Аристотель, філософія еллінізму.

Філософія середніх віків та епохи Відродження. Теоцентризм. Патристика. Схоластика. Гуманізм. Натурфілософія.

Філософія Нового часу. Просвітництво. Німецька класична філософія. Гносеологія в філософії Нового часу. Ф. Бекон, Р. Декарт. Ідеї Просвітництва. Гносеологія та етика в філософії Канта. Гегелівська діалектика. Гуманістичний зміст філософії Фейєрбаха.

Філософія у XIX – XX століттях. Напрямки сучасної філософії. «Філософія життя». Екзистенціалізм. Філософія Психоаналізу. Позитивізм. Структуралізм. Марксизм. Постмодернізм.

Розвиток філософської думки в Україні. Філософія Київської Русі. Українське Відродження. Г. Сковорода. П. Юркевич. І. Франко. М. Драгоманов. Українська філософія XX століття. Проблеми та перспективи сучасної вітчизняної філософії.

Проблема буття, свідомості та пізнання в філософії. Онтологія. Концепції та структура Буття. Свідомість як відображення. Гносеологія. Філософський аналіз пізнання.

Основні закони та методи логіки. Закон тотожності. Закон несуперечливості. Закон виключеного третього. Закон достатньої підстави. Поняття. Судження. Умовивід. Методи логіки.

Суспільство як складна система, його філософський аналіз. Буття людини. Суспільне виробництво, його архітектоніка. Економічна, соціальна, політична і духовна сфери життя людей. Соціальна структура суспільства. Історичні форми спільності людей. Суспільна свідомість.

Філософія культури. Поняття культури. Типологія культур. Культура та цивілізація.

Філософія релігії та моралі. Функції релігії. Типологія релігій. Духовний зміст основних релігій світу. Основні етичні концепції. Релігія та духовність.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Арутюнов В. Філософія [Навчально-методичний посібник] – К., 2008.
2. Бичко А. Історія філософії. Підручник.-К., 2001.
3. Бичко І. Філософія. Підручник. - К., 2006.
4. Горлач М.І. Філософія: підручник. - Харків, 2000.
5. Горський В.С. Історія української філософії. Навч.посіб. - К., 2001.
6. Історія філософії: підручник / А. К. Бичко, І. В. Бичко, В. Г. Табачковський. - К., 2001.
7. Надольний І.Ф. Філософія: посібник.-К., 2004.
8. Основи філософських знань: Філософія, логіка, етика, естетика, релігієзнавство : підручник / під ред. М. І. Горлач, Г. Т. Головченко. – К., 2008.
9. Причепій Є. Філософія: Підручник. - К., 2007.
10. Симоненко С., Сулим О. та ін. Основи філософії. Навчальний посібник. –К., 2017.
11. Філософія: мислителі, ідеї, концепції: Підручник / В. Г. Кремень, В. В. Ільїн. - К., 2005.
12. Філософський енциклопедичний словник.- К., 2002.
13. Хамітов Н. Історія філософії. Проблема людини та її меж: Навч. посіб. / Н. Хамітов, Л. Гармаш, С. Крилова. - К., 2006.
14. Чижевський Д. Нариси з історії філософи в Україні / Д. Чижевський // Твори. В 4 т. / під заг. ред. В. Лісового. - К., 2005.

10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота.

11. МОВА НАВЧАННЯ: українська.

12. ДИСТАНЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ: *(за наявності)*

Українська мова

1. КОД: ЗНД 1.02
2. РІК НАВЧАННЯ: перший
3. СЕМЕСТР: 1
4. ЛЕКТОР: Доц. Делюсто М. С.
5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ: розуміти сутність базових понять та аспектів вивчення української мови, її зв'язок з іншими науками про мову; мати ґрунтовні знання про орфоепію, графіку, орфографію та пунктуацію української мови; здатність висловлювати державною мовою відповідно до наявних вимог отримані науково-дослідні результати в усній і писемній формах з необхідною точністю та повнотою; вміння створювати, редагувати, коментувати українською мовою тексти і документи різних типів.
6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

знати: теоретичні відомості про українську літературну мову як державну, про соціолінгвістичну ситуацію в Україні, соціальні й територіальні різновиди української мови, її стилістичну диференціацію; особливості стилів та жанрів сучасної української літературної мови; мову професії, термінологію свого фаху, джерела поповнення лексики сучасної української літературної мови; основні правила українського правопису; призначення, кваліфікацію документів, вимоги до складання та оформлення різних видів документів та правила їх оформлення;

вміти: грамотно оформлювати тексти різних стилів; володіти різними видами усного спілкування, готуватися до публічного виступу; знаходити в тексті й доречно використовувати в мовленні власне українську та іншомовну лексику, термінологічну лексику та професіоналізми; складати різні типи документів, правильно добираючи мовні засоби, що репрезентують їх специфіку; послуговуватися лексикографічними джерелами (словниками) та іншою допоміжною довідковою літературою, необхідною для самостійного вдосконалення мовної культури; висловлювати державною мовою відповідно до наявних вимог отримані науково-дослідні результати в усній і писемній формах з необхідною точністю та повнотою.

7. ПРЕРЕКВІЗИТ: Немає

8. ЗМІСТ КУРСУ:

Вступ. Українська мова серед інших мов світу. Українська мова – національна мова українського народу. Місце української мови серед інших слов'янських. Походження української мови. Літературний і діалектний різновиди української мови. Її соціальна диференціація. Мовна норма. Види норм. Літературна і діалектна норма. Стиль як функціональний різновид літературної мови. Стилістична система сучасної української мови. Функційне навантаження фонем української мови. Активні процеси в орфоепії, графіці та орфографії української мови. Зміни у словотворчій системі української мови. Проблемні питання морфології та синтаксису української мови. Іменник в українській мові. Прикметник в українській мові. Числівник в українській мові. Займенник в українській мові. Дієслово в українській мові. Незмінювані частини мови в українській мові. Культура мови. Засоби милозвучності української мови. Комунікативно-риторичні якості мовлення. Ділові папери як засіб писемної комунікації.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Сучасна українська літературна мова: Лексикологія. Фонетика: підручник / А.К. Мойсієнко, О.В. Бас-Кононенко, В.В. Бондаренко та ін. – К .: Знання, 2010. – 270 с.
2. Сучасна українська мова. Морфологія.: підручник / За ред. А. К. Мойсеєнка. – К. : Знання, 2013. – 524 с.
3. Козачук Г.О. Українська мова. Практикум. Навчальний посібник для студентів гуманітарних спеціальностей вищих навчальних закладів. – 2-ге вид., перероб. і доп. – К.: Вища школа, 2008. – 414 с.
4. Делюсто М. С. Сучасна українська літературна мова: Морфеміка. Словотвір : навчально-методичний посібник для студентів філологічних спеціальностей вищих навчальних закладів. – Ізмаїл : РВВ ІДГУ, 2015. – 100 с.

10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: лекції, практичні заняття, самостійна робота.

11. МОВА НАВЧАННЯ: українська.

12. ДИСТАНЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ: *(за наявності)*

Основи академічного письма

1. КОД: ЗНД 1.03
2. РІК НАВЧАННЯ: 1
3. СЕМЕСТР: 2
4. ЛЕКТОР: к. пед. н., доц. Глущук С.В.
5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

Загальні компетентності: знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності; здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел; здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями; здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.

Фахові компетентності: здатність застосовувати пошук, аналіз та розуміння наукового матеріалу; здатність формувати тексти та короткі описи (есе) на основі сучасної (оновленої)

інформації; здатність брати на себе відповідальність, бути активним у прийнятті рішень, суспільному житті.
6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:
Знати: основні поняття курсу; особливості жанру академічного письма; основні характеристики наукового стилю української мови; специфіку усного і писемного наукового мовлення; способи написання наукового тексту; способи збирання і вивчення фактів, роботи з фаховими текстами; прийоми здійснення бібліографічного пошуку й опрацювання джерел; правила цитування й оформлення посилань; складові культури оформлення наукового тексту.
Вміти: збирати і вивчати факти, працювати з готовими фаховими текстами; самостійно створювати наукові тексти різних жанрів; здійснювати бібліографічний пошук та опрацьовувати джерела; грамотно оформлювати цитати й посилання; здійснювати комунікацію державною мовою між собою та з викладачем; розраховувати й планувати свій час; критично оцінювати власну працю та інших.
7. ПРЕРЕКВІЗИТ: вступ до спеціальності, основи наукових досліджень, сучасна українська літературна мова
8. ЗМІСТ КУРСУ:
Формування академічної культури студента
Засади вищої школи. Основні поняття, підходи та завдання курсу.
Академічна доброчесність та її порушення. Кодекси честі.
Інтелектуальна власність та її порушення. Способи формування академічної культури.
Усне й писемне мовлення студента. Написання тексту
Наукове мовлення. Культура спілкування. Текст.
Мова ділових паперів.
Робота з джерелами. Укладання бібліографії
Цитація. Правила цитування. Посилання. Правила оформлення посилань. Бібліографічний пошук. Укладання бібліографії.
9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Академічна чесність як основа сталого розвитку університету / Міжнарод. благод. Фонд “Міжнарод. фонд. дослідж. освіт. політики”; за заг. ред. Т.В.Фінікова, А.Є.Артюхова – К.; Таксон, 2016. – 234 с.
2. Семеног О.М. Академічне письмо: лінгвокультурологічний підхід: навч. посіб. / О.М. Семеног, О.Л. Фаст. – Суми: СумДПУ імені А.С. Макаренка, 2015. – 220 с.
3. Семеног О.М. Культура наукової української мови: навч. посіб. / О.М. Семеног. – 2-ге вид., стереотип. – К.: ВЦ «Академія», 2012. – 216 с. – (Серія «Альма-матер»).
4. Фундаментальні цінності академічної доброчесності : пер. з англ. / Міжнародний центр академічної доброчесності. – 2019. – 39 с.
5. Що потрібно знати про плагіат: посібник з академічної грамотності та етики для «чайників». – Назва з екрану. – Режим доступу: http://library.kubg.edu.ua/images/stories/Departaments/biblio/PDF/books_ac-gr.pdf.

10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: лекції, практичні заняття, самостійна робота
11. МОВА НАВЧАННЯ: українська
12. ДИСТАНЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ: *(за наявності)*

Україна в європейській історії та культурі

1. КОД: ЗНД 1.04
2. РІК НАВЧАННЯ: перший
3. СЕМЕСТР:1
4. ЛЕКТОР: доц. Дізанова А.В.
5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:
здатність усвідомлювати роль та місце історії України у світовому та загальноєвропейському цивілізаційному контексті; знання основних історичних процесів та подій вітчизняної та

європейської історії, їх взаємозв'язок; здатність до визначення базових історико-культурних понять, визначення і розуміння загальнолюдських та національних культурних цінностей володіння хронологічним та порівняльно-історичними методами аналізу.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

У результаті вивчення модуля студент повинен

знати: сучасні методи історичного пізнання, історичний термінологічно-понятійний апарат; основні етапи історичного процесу та культурного розвитку на теренах України в контексті європейської історії та культури; специфіку політичного, соціального, економічного, культурного життя України на різних етапах історії,

*вміти***:** використовувати набуті знання в практичній діяльності; аналізувати історичні події, орієнтуватися в історичному просторі та часі, визначати причинно-наслідкові зв'язки, оцінювати роль суб'єктивних та об'єктивних чинників в історичному процесі, подіях і явищах; визначати спільне та відмінне у вітчизняній та європейській історії, давати оцінку пам'яткам вітчизняної та європейської культури, співвідносити їх з історичними періодами, самостійно поглиблювати знання у рамках дисципліни шляхом пошуку й опрацювання нової інформації з використанням сучасних технічних засобів.

7. ПРЕРЕКВІЗИТ: Немає

8. ЗМІСТ КУРСУ:

Середньовічна держава Київська Русь. Політичний розвиток Київської держави. Хрещення України-Русі як фактор європеїзації. Зв'язки Київської держави з європейським світом.

Галицько-Волинська держава, її участь у політичному процесі Центральної Європи. Культурний розвиток давньої Русі-України в контексті середньовічної європейської культури.

Інтеграція українських земель до складу Великого князівства Литовського та Польського королівства (XIV-XV ст.). Соціально-політичний розвиток України у XV-XVI ст. Українська культура на тлі Ренесансу та Просвітництва. Спадкоємність культури Київської Русі та творче осмислення нових цінностей західноєвропейського Ренесансу в українській культурі.

Українське козацтво. Виникнення Запорозької Січі, її адміністративно-територіальний устрій, господарство, традиції. Козаки в Європі. Українська національна революція середини XVII ст. Дипломатія Гетьманщини.

Українські землі у складі Російської та Австрійської імперій (XIX – початок XX ст.): порівняльна характеристика. Українське національне відродження в європейському контексті. Розвиток української культури XIX – поч. XX ст. в контексті європейських культурних процесів. Європейський модернізм у культурі і його вплив на українську літературу і мистецтво.

Перша світова війна і Україна. Українська революція 1917-1921 рр.: уроки, здобутки і втрати.

Україна у міжвоєнну добу (1921-1939). Українське питання в європейській політиці. Україна в Другій світовій війні (1939-1945 рр.) та післявоєнний період (1945-1954 рр.). Українська РСР у 1954-1991 рр.

Україна в умовах незалежності. Розгортання державотворчих процесів. «Помаранчева революція». Революція Гідності. Зовнішня політика України: європейський вектор. Сучасний стан і перспективи української євроінтеграції.

Українська культура XX- початку XXI ст. Європейські тенденції в культурній політиці України. Сучасні здобутки української культури. Постмодернізм і українська культура.

9.РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Калакура Я. С. Ментальний вибір української цивілізації / Я. С. Калакура, О. О. Рафальський , М. Ф. Юрій. – К. : Ґенеза, 2017. – 560 с.
2. Ранньомодерна Україна на перехресті цивілізацій, культур, держав та регіонів / Відп. ред. В. Смолій. – К.: Інститут історії України НАН України, 2014. – 258 с.
3. Мельник А.І. Історія України. Навчальний посібник. – К. :ЦУП, 2018.
4. Бойко О.Д. Історія України.– 7-е вид. – К.: Академія, 2018.
5. Мицик Ю., Бажан О. Історія України. – К.: Кліо, 2015.

6. Пальм Н. Д. Історія української культури : навч. посібник / Н. Д. Пальм, Т. Є. Гетало. – Харьків : Вид-во ХНЕУ, 2013. – 296 с.
7. Українська культура в європейському контексті / Ю. П. Богуцький. – К. : Знання, 2007. – 680 с.
8. Терещенко Ю.І.. Україна і європейський світ: Нариси історії від утворення Старокиївської держави до кінця XVI ст. – К.: Перун,1996. – 496 с.. 1996.
9. Україна – європейська країна. – К.: Балтія-Друк, 2015. – 124 с.
10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота.
11.МОВА НАВЧАННЯ: українська.

Інформаційно-комунікаційні технології за професійним спрямуванням

1. КОД: ЗНД 1.05
2. РІК НАВЧАННЯ: 2
3. СЕМЕСТР: 3
4. ЛЕКТОР: к.п.н., ст.викладач Кожухар Ж.В.
5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ: навички використання інформаційних і комунікативних технологій.
6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ: оцінювати можливості застосування інформаційних та комунікаційних технологій для розв'язання професійних завдань; кваліфіковано використовувати типове офісне обладнання; застосовувати сучасні методики і технології автоматизованого опрацювання інформації, формування та використання електронних інформаційних ресурсів та сервісів.
7. ПРЕРЕКВІЗИТ: -
8. ЗМІСТ КУРСУ: Інформаційно-комунікаційні технології в сучасному суспільстві. Комп'ютерні мережі та Інтернет: послуги, компоненти, функції та характеристики мережі. Шляхи використання ресурсів мережі Інтернет у професійній діяльності. Основи інформаційної безпеки й захисту інформації. Правові аспекти використання Інтернет. Напрями використання офісних додатків в професійній діяльності. Дистанційна освіта для професійного розвитку.
9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Інформатика. Комп'ютерна техніка. Комп'ютерні технології: Підручник для студентів вищих навч. закладів / За ред. О. І. Пушкаря. – К.: Видавничий центр «Академія», 2002.
2. Кадемія М. Ю. Інформаційно-комунікаційні технології в навчальному процесі : Навчальний посібник / М. Ю. Кадемія, І. Ю. Шахіна / Вінниця, ТОВ «Планер». – 2011. – 220 с.
3. Левшин М. М. Практикум для користувачів персональних комп'ютерів: Посібник для студентів неспеціальних факультетів / М. М. Левшин, Ю. З. Прохур, Р. Я. Ріжняк, Т. В. Фурсикова; За ред. М. М. Левшина. – Тернопіль: Навч. книга – Богдан, 2005.– 244 с
4. Морзе Н. В. Основи інформаційно-комунікаційних технологій / Н. В. Морзе. – К. : Видавнича група BHV, 2006. – 298 с
5. Самсонов В. В. Методи та засоби Інтернет-технологій: Навч. посібник / В. В. Самсонов, А. Л. Єрохін. – Х. : Компанія СМІТ, 2008. – 264 с.

10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ: лекції, лабораторні заняття, самостійна робота.
МЕТОДИ НАВЧАННЯ: пояснювально-ілюстративний, проблемного викладення, дослідницький
11. МОВА НАВЧАННЯ: українська
12. ДИСТАНЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ: *(за наявності)*

Права людини та громадянське суспільство

1. КОД: ЗНД 1.06
2. РІК НАВЧАННЯ: 2
3. СЕМЕСТР: 3
4. ЛЕКТОР: ст.викл. Метіль А.С.

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ: здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу; здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях; здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями; здатність бути критичним і самокритичним; цінування та повага різноманітності і мультикультурності; здатність усвідомлювати рівні можливості та гендерні проблеми; здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:
знати: основні теоретико-правові підходи до розуміння сутності прав людини; ключові положення міжнародного та національного законодавства в галузі прав людини; ключові міжнародні та національні механізми захисту прав людини і громадянина; законодавчу базу, що регулює функціонування інститутів громадянського суспільства, взаємовідносини громадянського суспільства та держави; основні інститути громадянського суспільства; базові цінності громадянського суспільства та їх ролі у сучасному суспільстві;

вміти: об'єктивно і критично аналізувати інформацію про інститут прав людини, займати самостійну позицію у питаннях теоретичного та практичного характеру, що стосуються інституту прав людини, зокрема, сформувати розуміння основних проблем та ускладнень, які супроводжують процес реалізації прав людини в Україні, вказати на шляхи розв'язання сформульованих проблем; коректно використовувати терміни та поняття під час усних відповідей на семінарських заняттях, складати термінологічні словники; визначати наявну структуру громадянського суспільства, механізми його функціонування, основні інститути та функції; оцінювати переваги та недоліки інститутів громадянського суспільства, їх роль у політичній системі та в житті суспільства в цілому.

7. ПРЕРЕКВІЗИТ: Основи юридичних знань, Теорія держави та права.
8. ЗМІСТ КУРСУ: поняття прав людини та громадянського суспільства. Предмет, функції та джерела інститутів прав людини та громадянського суспільства. Права людини і цивілізація (релігія). Громадянське суспільство: сутність та функції. Природно-правова доктрина та позитивізм як основні теоретико-правові підходи до прав людини в сучасний період. Теорія громадянського суспільства у світовій політичній думці. Моделі громадянських суспільств. Основні підходи до розуміння громадянського суспільства. Права людини та права громадянина. Класифікація прав, свобод та інтересів. Права, свободи та обов'язки: співвідношення категорій. Держава та громадянське суспільство. Правовий статус людини і громадянина. Захист прав та свобод людини і громадянина в Україні. Права людини як галузь міжнародного права.

9.РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Запари С.І. Правознавство: навчальний посібник / Суми: ВТД «Університетська книга», 2009. 604 с.
2. Мартинюк Р. С. Теорія прав людини: навчальний посібник / Острог: Видавництво Національного університету "Острозька академія", 2009. 218 с.
3. Чорна К.І. Виховання культури гідності дітей та учнівської молоді в позаурочній діяльності загальноосвітніх навчальних закладів: методичний посібник / Кіровоград: Імекс-ЛТД, 2014. 260 с.
4. Бойко А.Е., Корнієнко А.В., Литовченко О.В.,Мачурський В.В. Ціннісні орієнтири навчально-виховного процесу у позашкільних навчальних закладах: методичний посібник / К.: ТОВ «Артмедія прінт», 2017. 272 с.

5. Посібник з прав людини для інтернет-користувачів та пояснювальний меморандум: рекомендація CM/REC(2014)6 Комітету міністрів Ради Європи державам-членам щодо посібника з прав людини для інтернет-користувачів) / ТОВ «Інжиніринг», 2014 р. 57 с.

10.ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ:
лекції, семінарські заняття, самостійна робота.
11.МОВА НАВЧАННЯ: українська.

Фізична культура і основи здоров'я людини

1. КОД: ЗНД 1.07
2. РІК НАВЧАННЯ: 1
3. СЕМЕСТР: 1, 2
4. ЛЕКТОР: ст. викладач Мельничук І.П.
5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ: здатність визначити загальні підходи до вибору необхідної методики застосування фізичних вправ; здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях; формування знань у сфері особистої гігієни та здорового способу життя; виховання толерантності і культури поведінки; формування знань, вмінь і навичок дотримуватися основних принципів здорового способу життя та пропаганда його засобами просвітницької діяльності серед населення; засвоєння закономірностей формування, збереження та зміцнення індивідуального здоров'я людини; засвоєння методик дослідження індивідуального здоров'я людини та профілактики хвороб і девіантної поведінки.
6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:
знати: сутність теорії фізичного виховання як науки, її об'єкт, предмет вивчення та базові поняття теорії; історію виникнення теорії фізичного виховання як науки; систему педагогічних знань та зв'язок теорії фізичного виховання з іншими науками; методологічні основи теорії фізичного виховання; роль і місце теорії фізичного виховання; критерії основ здоров'я як процесів в освіті; основні напрями змісту фізичного виховання в системі загальної середньої освіти; загальні методи та форми фізичного виховання; ключові характеристики здоров'язберігаючих освітніх технологій, принципи їх класифікації; принципи використання сучасних здоров'язберігаючих технологій в професійної діяльності.
вміти: аналізувати педагогічні явища, процеси, факти з точки зору сучасної теорії і практики фізичного виховання; використовувати педагогічні ідеї в організації процесу навчання й виховання; здійснювати різні напрями фізичного виховання у роботі з школярами в умовах школи та позашкільних закладів освіти; вміло будувати взаємостосунки з учнями, батьками, колегами у процесі педагогічної та фізкультурно-спортивної діяльності; на практиці реалізовувати методи та форми фізкультурно-спортивної діяльності з метою формування всебічно розвинутої особистості школярів, впроваджувати здоров'язберігаючи технології у педагогічний процес з метою створення умов для ефективної мотивації до здорового способу життя; проектувати здоров'язберігаючі технології навчання; інтегрувати сучасні здоров'я зберігаючи технології в освітню діяльність
7. ПРЕРЕКВІЗИТ: дисципліни пов'язані з основами здоров'я
8. ЗМІСТ КУРСУ:
Загальні підходи до основ здоров'я. Місце дисципліни в системі наук про здоров'я. Предмет, об'єкт, головна мета, основні завдання, методи вивчення основ здоров'я. Місце дисципліни серед природничих наук і наук про людину.
Історія пізнання людиною проблем власного здоров'я. Причини і передумови виникнення основ здоров'я. Педагогічні основи здоров'я – галузева наука про навчально-виховні заходи залучення особистості у процесі будівництва здоров'я.
Роль освіти з охорони здоров'я у збереженні і зміцненні здоров'я студентської молоді. Аналіз системи освіти здоров'я. Освітні програми з основ здоров'я, принципи їхньої побудови, умови реалізації. Основи здоров'я служба освітніх установ – провідна структура навчально-

виховного процесу

Поняття про здоров'я, форми і методи його формування, збереження та зміцнення. Поняття про здоров'я. Визначення здоров'я. Складові здоров'я: фізична, соціальна, психічна, духовна. Критерії здоров'я. Суспільне, групове і індивідуальне здоров'я, їх характеристики. Рівні здоров'я. Кількість і якість здоров'я.

Здоров'я – багатопланове інтегральне поняття. Здоров'я – головна «візитна картка соціально-економічного благополуччя, зрілості, культури і престижу держави». Хвороба. Фактори, що сприяють розвитку хвороби. Причини хвороб, основні форми, характер розвитку, основні періоди перебігу.

Стан здоров'я населення України, шляхи його покращення. Демографічна ситуація в Україні. Показники тривалості життя в Україні та інших країнах. Основні хвороби, що є безпосередньою причиною смерті сучасної людини. Фактори, які зумовлюють погіршення стану здоров'я. Проблеми інвалідності та соціального сирітства. Знайомство з механізмами негативного впливу на стан здоров'я та шляхами зменшення цього впливу – основа корекції поведінки людини.

Оволодіння методикою та технікою: вправи загального розвитку та спеціальні вправи для фізичної підготовки. Особливості техніки бігу на різні дистанції. Вправи загального розвитку та спеціально-підготовчі вправи волейболістів. Основи техніки і тактики гри в волейбол. Навчання вправам основної гімнастики. Гімнастичні вправи в організації рухової діяльності і оздоровлення студентів. Ознайомлення з технікою виконання силових вправ для різних груп м'язів. Навчання складанню програм силової спрямованості. Ознайомлення з правами на релаксацію, критичне закріпленню їх засобами тренування. Місце дисципліни серед природних наук про людину. Аналіз системи збереження здоров'я, принципи її побудови, умови реалізації**.** Складання здорового способу життя : раціональне харчування**.** Критерії здоров'я. Суспільне, групове і індивідуальне здоров'я, їх характеристика. Здоров'я – головна «візитна картка соціально-економічного благополуччя, зрілості, культури і престижу держави» Хвороба. Фактори, що сприяють розвитку хвороби**.** Показники тривалості життя в Україні та інших країнах

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Андрощук, Н. Основи здоров'я і фізична культура (теоретичні відомості) /Н.Андрощук, М. Андрощук, — Т. : Підруч. і посіб., 2006. — 160 с.
2. Балбенко, С. Основи здоров'я та фізичної культури : метод. посіб. для вчителів /С.Балбенко. — Х. : Скорпіон, 2004. — 96 с. — (Предметний тиждень).
3. Богданова, Г. Підготовка вчителів до формування в учнів життєвих навичок /Г.Богданова //Здоров'я та фізич. культура. — 2007. — № 9. — С. 6-7
4. Васьков, Ю. Концепція розвитку фізичного виховання в загальноосвітніх школах /Ю.Васьков //Здоров'я та фізич. культура. — 2005. — № 6. — С. 1, 3-5. Всесвітній день здоров'я — 7 квітня // Здоров'я та фізич. культура. — 2007. — № 9. — С. 19-20.
5. Денісов О. О. Фізичне виховання і фізична підготовка студентської молоді //Фізична культура, спорт та здоров'я: матеріали IV Всеукраїнської студентської наукової Інтернет-конференції (в рамках XVII Міжнародної науково-практичної конференції) (Харків, 7–8 грудня 2017 р.). Харків: ХДАФК, 2017. -115 с. –С. 16-19. Режим доступу: http://journals.uran.ua/ksapc_conference/issue/view/7038/showToc
6. Єдинак, Г. Фізична культура в школі : молодому спеціалісту : навч.-метод. посіб. /Г.Єдинак, П. Плахтій, Ю. Яценюк; худож. Л. Галаманжук. — Кам'янець-Поділ., 2010. — 305 с.
7. Єресько, О. Методичні рекомендації щодо вивчення предмета «Основи здоров'я» /О.Єресько // Здоров'я та фізич. культура. — 2005. — № 6. — С. 13-15.

10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ: лекції, практичні заняття, самостійна робота.

11. МОВА НАВЧАННЯ: українська.

Професійні нормативні дисципліни ОП

Педагогіка

1. КОД: ПНД 1.01
2. РІК НАВЧАННЯ: перший
3. СЕМЕСТР: 2
4. ЛЕКТОР: доц. Іванова Д. Г.
5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

- **загальні компетентності**

розуміння сутності громадянського суспільства; володіння знаннями про права і свободи людини; усвідомлення громадянського обов'язку та почуття власної гідності; усвідомлення власної національної ідентичності як підґрунтя відкритого ставлення та поваги до розмаїття культурного вираження інших; здатність розуміти твори мистецтва, формувати мистецькі смаки, самостійно виражати ідеї, досвід та почуття за допомогою мистецтва; здатність генерувати нові ідеї й ініціативи та втілювати їх у життя задля підвищення як власного соціального статусу та добробуту, так і розвитку суспільства і держави; здатність самостійно і комплексно розв'язувати складні спеціалізовані завдання та практичні проблеми в галузі розвитку, навчання і виховання учнів із застосовуванням теорії і методики педагогічної освіти в типових і невизначених умовах системи загальної освіти;

- **фахові компетентності**

усвідомлення ціннісної значущості фізичного, психічного і морального здоров'я дитини; володіння системними знаннями про норми і типи педагогічного спілкування в процесі організації колективної та індивідуальної діяльності; вміння вислуховувати, обстоювати власну педагогічну позицію, використовуючи різні прийоми розміркувань та аргументації; розвиненість культури професійного спілкування; здатність і готовність вдосконалювати й розвивати свій інтелектуальний і загальнокультурний рівень, домагатися морального та фізичного вдосконалення своєї особистості; здатність до позитивної мотивації щодо майбутньої професійної діяльності, інтерес до педагогічної роботи, готовність до продовження навчання за наступним ступенем; здатність побудувати систему інформаційних ресурсів з відповідних предметів, необхідну для формування засад освітньої діяльності, здатність інтерпретувати, систематизувати, критично оцінювати і використовувати отриману інформацію в контексті освітнього завдання або педагогічних проблем, що вирішуються.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

Знати сучасні тенденції розвитку освіти, соціально-правові основи освітнього процесу, законодавчі акти у сфері освіти, особливості процесів викладання і навчання школярів, основні механізми функціонування і реалізації компетентнісної парадигми навчання, способи реалізації інтеграційного підходу в навчанні учнів, сутність та шляхи реалізації концепції інклюзивної освіти в Україні; вимоги до вчителя сучасної школи;

Вміти організовувати педагогічну діяльність на компетентнісних засадах (прогнозування, проектування, оцінювання тощо); конструювати та реалізовувати сучасні програми навчання школярів із використанням різноманітних методів, форм і технологій; діагностувати освітній процес і складати індивідуальні освітні маршрути для становлення учня як особистості, громадянина, інноватора; керувати проектною діяльністю школярів; організовувати культуромовне освітньо-розвивальне середовище; проектувати власну програму професійно-особистісного зростання; виявляти власну педагогічну творчість у розв'язанні проблемних педагогічних ситуацій, які можуть виникнути в освітньому процесі; організовувати творчу інтелектуальну діяльність учня або колективу з метою формування ключових компетентностей; розробляти конспекти уроків та виховних заходів відносно зазначеної педагогічної технології; добирати відповідно до мети діяльності методи і форми навчання, виховання та соціалізації особистості; попереджувати та розв'язувати педагогічні конфлікти, досягати педагогічних результатів засобами продуктивної комунікативної взаємодії

(відповідних знань, вербальних і невербальних умінь і навичок залежно від комунікативно-діяльнісних ситуацій); сприяти творчому становленню школярів та їхній індивідуалізації; орієнтуватися в інформаційному просторі, отримувати інформацію та оперувати нею відповідно до професійних потреб і вимог сучасного високотехнологічного інформаційного суспільства.

7. ПРЕРЕКВІЗИТ: Психологія, Вступ до спеціальності

8. ЗМІСТ КУРСУ:

Предмет і завдання педагогіки. Мета і завдання виховання. Система освіти в Україні. Розвиток, виховання й формування особистості. Вікова періодизація розвитку особистості.

Предмет і завдання дидактики. Процес навчання в сучасній школі. Закономірності і принципи навчання. Зміст освіти. Методи навчання та форми організації навчального процесу. Контроль та оцінювання навчальних досягнень учнів.

Сутність, структура та методи виховання. Сутність та структура процесу виховання. Загальні методи виховання. Методи формування свідомості особистості. Методи організації діяльності й поведінки. Методи стимулювання діяльності й поведінки. Методи самовиховання й перевиховання особистості. Зміст та організація процесу виховання. Шляхи згуртування дитячого колективу. Робота вчителя з батьками школярів. Позакласна та позашкільна виховна робота. Технології ефективного навчання. Педагоги-новатори та авторські школи.

Наукові основи управління закладами освіти. Організація методичної роботи в школі.

Історія педагогіки : світовий контекст. Історія розвитку української педагогічної думки.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Бондар В. І. Дидактика: Підручник. – К.: Либідь, 2005. – 264 с.
2. Вознюк Н. М. Етико-педагогічні основи формування особистості: Навч. посіб. – К.: Центр навчальної літератури, 2005. – 196 с.
3. Волкова Н. П. Педагогіка: Навчальний посібник. – К.: Академія, 2003. – 576 с.
4. Галузяк В. М., Сметанський М. І., Шахов. В. І. Педагогіка: Навчальний посібник для студентів вищих педагогічних навчальних закладів. – Вінниця, 2012.
5. Довга Т.Я. Імідж сучасного вчителя: навч.-мет. пос. – Кіровоград, 2014. – 144 с.
6. Енциклопедія педагогічних технологій та інновацій /автор-укладач Н.П.Наволокова. – Харків, 2012. – 176 с.
7. Карпенчук С. Г. Теорія і методика виховання: Навчальний посібник. – К.: Вища школа, 2005. – 180 с.
8. Кузьмінський А. І., Омельяненко В. А. Педагогіка: Підручник. – К.: Знання-прес, 2003. – 418 с.
9. Педагогіка: Хрестоматія / Уклад.: А. І. Кузьмінський, В. Л. Омеляненко. – К.: Знання-Прес, 2006. – 700 с.
10. Педагогіка в запитаннях і відповідях: Навчальний посібник / Л. В. Кондрашова, О. А. Пермяков та ін. – К.: Знання, 2006. – 252 с.
11. Пометун О., Пироженко Л. Сучасний урок: інтерактивні технології навчання: Навч.-мет. пос. – К., 2004. – 192 с.
12. Фіцула М. М. Педагогіка: Посібник / Михайло Миколайович Фіцула. – К.: Видавничий центр “Академія”, 2002. – 527 с.

10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ:
лекції, семінарські заняття, самостійна робота.

11. МОВА НАВЧАННЯ: українська

12. ДИСТАНЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ: *(за наявності)*

Психологія

1. КОД: ПНД 1.02
2. РІК НАВЧАННЯ: перший
3. СЕМЕСТР: 1
4. ЛЕКТОР:доц. Мазоха І.С.

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

Загальні компетентності: знання та розуміння предметної галузі та розуміння професійної діяльності, здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів), здатність діяти соціально відповідально та свідомо, здатність застосовувати набуті знання в практичних ситуаціях;

Фахові компетентності: здатність створювати рівноправний і психологічно позитивний клімат для навчання, організовувати ефективну комунікацію між учасниками освітнього процесу (учнями, учителями, батьками та ін.), здатність до критичного аналізу, діагностики й корекції власної педагогічної діяльності, оцінки педагогічного досвіду (вітчизняного, закордонного) у галузі викладання французької і англійської мов та світової літератури з метою професійної саморегуляції й свідомого вибору шляхів вирішення проблем у навчально-виховному процесі, здатність аналізувати особливості сприйняття й засвоєння учнями навчальної інформації з метою прогнозу ефективності та корекції навчально-виховного процесу.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

знати: сутність психічних явищ, як форм відображення дійсності; теорії та парадигми психічної детермінації поведінки та діяльності людини, функції несвідомого, підсвідомого, свідомості та мати цілісне уявлення про рівні психіки, структурні компоненти рівнів психіки, методи загальної психології, методологічні принципи та етапи наукового дослідження, психологічну структуру діяльності, види діяльності та форми її освоєння, психологічну структуру комунікативної діяльності, її значення у формуванні міжособистісних стосунків, структуру соціальних груп, їх види та методи вивчення, сутність психічних когнітивних процесів (відчуттів, сприймання, пам'яті, мислення і мови, уявлення, уваги), їх види та закономірності проявлення, сутність психічних емоційних процесів (емоційного тону, настрою, ситуативних емоцій, вищих почуттів, афекту) та їх оціночну і мотиваційну функції, сутність вольових процесів та їх роль у регуляції поведінки, психічні особливості людини (темперамент, характер, здібності).

вміти: охарактеризувати психічні явища як форми психічного відображення дійсності і регуляції поведінки та діяльності людини, аналізувати сучасні напрямки психологічної науки, застосувати отримані знання при аналізі та оцінці своєї поведінки і особистості та поведінки і особистості інших людей. класифікувати, характеризувати та застосувати методи психології, визначати роль психологічних знань у різних видах професійної діяльності, у пізнанні себе та інших людей, аналізувати комунікативні дії, застосувати методи вивчення міжособистісних стосунків у групі, застосувати методи вивчення когнітивних процесів, застосувати методи вивчення емоційних процесів, застосувати методи вивчення вольових процесів, дати характеристику прояву особливостей темпераменту, характеру та здібностей у поведінці та різних видах діяльності людини.

7. ПРЕРЕКВІЗИТ: Психологія

8. ЗМІСТ КУРСУ:

Загальна психологія як наука.

Рівні та структура психіки. Методи загальної психології. Діяльність. Спілкування. Особистість. Визначення особистості в загальній психології. Розвиток і формування особистості. Соціальні та біологічні передумови розвитку особистості. Структура особистості. Соціальні групи. Міжособистісні взаємини і статус людини. Лідер і керівник групи.

Відчуття. Сприймання. Уявлення і пам'ять. Мислення і мовлення. Уява. Увага. Емоції і почуття. Воля. Темперамент. Психологічні характеристики темпераменту. Темперамент і індивідуальний стиль діяльності.

Характер. Поняття про характер. Біологічна та соціальна природа характеру. Структура характеру і його властивості. Механізми формування характеру.

Здібності. Поняття про здібності. Задатки і здібності. Здібності і діяльність. Види здібностей та їх класифікація. Рівні розвитку здібностей.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Власова О.І. Педагогічна психологія. – К.: Либідь, 2005.
2. Бондарчук Е.И.Основы психологии и педагогики. – К., 2002.

3. Палеха Ю.І.Основи психології та педагогіки. – К., 2002.
4. Степанов О.М.Основи психології і педагогіки.– К.:, 2006.
5. Дубравська Д.М.Основи психології. – Львів, 2001.

10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота.

11. МОВА НАВЧАННЯ: українська.

Вступ до германської філології з основами наукових досліджень

1. КОД: ПНД 1.03

2. РІК НАВЧАННЯ: перший

3. СЕМЕСТР: 2

4. ЛЕКТОР: доц. Головіна Н.Б., доц. Глущук С.В.

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

Загальні компетентності: здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел, здатність застосовувати набуті знання в практичних ситуаціях, здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями;

Фахові компетентності**:** здатність використовувати досягнення сучасної науки в галузі теорії та історії німецької та англійської мов, теорії та історії світової літератури в загальноосвітніх навчальних закладах, практиці навчання німецької та англійської мов та світової літератури, здатність дотримуватися сучасних мовних норм (з німецької, англійської та української мов), володіти німецькою мовою на рівні С1 та англійською мовою на рівні не нижче В2, використовувати різні форми й види комунікації в освітній діяльності, обирати мовні засоби відповідно до стилю й типу тексту, здатність здійснювати власне дослідження в освітній діяльності, узагальнювати й оприлюднювати результати досліджуваної проблеми, здатність взаємодіяти зі спільнотами (на місцевому, регіональному, національному, європейському й глобальному рівнях) для розвитку професійних знань і фахових компетентностей, використовувати перспективний практичний досвід й соціокультурний контекст для реалізації навчально-виховних цілей.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

знати: історію германської філології та місце цієї дисципліни в системі інших лінгвістичних дисциплін; кількісний склад германських мов, їхню класифікацію; основні напрямки сучасних лінгвістичних досліджень у галузі германської філології; типологію германських мовних систем; спільні риси та специфіку германських мов; загальні відомості про науку та науково-дослідну діяльність; методологію наукових досліджень, їх планування й організацію; методи досліджень в лінгвістиці; методику обробки результатів досліджень; вимоги до змісту та оформлення результатів наукових досліджень; вимоги до основних видів наукових кваліфікаційних робіт.

вміти: ілюструвати кожне теоретичне положення мовними прикладами; аналізувати та узагальнювати найбільш важливі та актуальні явища в германських мовах; використовувати наукові методи і прийоми; робити узагальнення про ті чи інші акти на основі спостереження та порівняння лінгвістичних одиниць; зіставляти факти німецької мови з фактами інших германських мов та рідної мови; визначати зміст і структуру предмета та об’єкта дослідження, формулювати мету та завдання дослідження; з'ясовувати інформаційне забезпечення наукових досліджень та вміти ним користуватися; складати програму наукового дослідження і визначати її основні етапи; планувати і виконувати наукове дослідження; інтерпретувати результати дослідження та формулювати висновки і перспективи подальших досліджень; правильно оформлювати результати наукових досліджень та оприлюднювати на конференціях, олімпіадах і конкурсах.

7. ПРЕРЕКВІЗИТ:українська мова та основи академічного письма

8. ЗМІСТ КУРСУ:

Загальна характеристика германських мов.Проблеми класифікації германських мов. Проблеми структурної єдності германських мов.

Теорія лінгвістичного субстрату; історичні відомості про давніх германців; германська писемність. Огляд сучасних західногерманських мов, їх розповсюдження. Розселення племен. Огляд сучасних північногерманських мов.

Основна фонетична тенденція давньогерманських мов та її наслідки; система давньогерманського вокалізму; германський пересув голосних.

Явище Умлаут; явище Аблаут; процеси монофтонгізації і дифтонгізації; система давньогерманського консонантизму; І пересув приголосних, його причини; закон Вернера.

Явище Ротацизм; ІІ пересув приголосних; західногерманське подовження приголосних.

Граматична побудова давньогерманських мов: граматичні категорії; морфологічна структура слова; засоби словотворення та їх граматичні наслідки.

Німецька мова серед інших мов світу. Форми існування і соціальні функції мови. Німецька мова як засіб міжнародного спілкування. Мовна ситуація у Німеччині.

Сутність науки як сфери людської діяльності, етапи розвитку науки; наукова комунікація, наукова школа, наукова картина світу. Класифікація наукових дисциплін. Науково-дослідна діяльність студентів.

Основні поняття науки: відносне й абсолютне знання, наукова ідея, гіпотеза, закон, судження, умовивід, наукова концепція, методологія, методи дослідження, наукова парадигма.

Методи лінгвістичних досліджень. Характеристика наукового стилю як функціонального різновиду української літературної мови. Жанри наукового стилю (анотація, реферат, наукова стаття, наукова доповідь, рецензія, наукова монографія).

Загальна схема наукового дослідження, організація і планування наукового дослідження, вибір і обґрунтування теми, етапи роботи.

Види навчально-дослідницької роботи студентів (курсова, бакалаврська, магістерська роботи).

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. .Берков В. П. Введение в германистику. М., 2008.
2.Гухман М. М. Готский язык. М., 1958.
3.Євченко В. В. Готська мова. Житомир, 2002.
4.Жирмунський В. М. Введение в сравнительно- историческое изучение германських языков. М., Л., 1964.
5.Жлуктенко Ю. О., Яворська Т. А. Вступ до германського мовознавства. К., 1978.
6.Задорожний Б. М. Порівняльна фонетика і морфологія готської мови. Львів, 1960.
7.Левицький В. В. Основи германістики. Вінниця, 2006.
8.Левицький В. В., Кийко С. В. Практикум до курсу «Вступ до германського мовознавства». Вінниця, 2006.
9.Braune W. Gotische Grammatik. Halle a. S., 1920.
10.Ernst P. Germanische Sprachwissenschaft. Einführung und Grundbegriffe. Wien, 1992.
11.Krahe H. Germanische Sprachwissenschaft. Einleitung und Lautlehre. Band 238, Berlin, 1942.
12.Krahe H. Germanische Sprachwissenschaft. Formenlehre. Band 780, Berlin, 1942.
13.Maxymtschuk B., Maxymtschuk I. Einführung in die Germanistik. Lwiw, 2011.
14.Paul H. Prinzipien der Sprachgeschichte. 5 Auflage, 1920.
15. Арнольд И.В. Основы научных исследований в лингвистике. – М., 1991.
16. Баскаков А.Я., Туленков Н.В. Методология научного исследования: Учебное пособие. – К.: МАУП, 2002.
17. Білуха М.Г. Основи наукових досліджень. – К., 1997.
18. Крушельницька О.Н. Методологія та організація наукових досліджень: Навчальний посібник. – К., 2003.
19. Лудченко А.А. Основы научных исследований: Учебное пособие. – К., 2000.

10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота.

11. МОВА НАВЧАННЯ: німецька, українська.

Вступ до мовознавства

1. КОД: ПНД 1.04
2. РІК НАВЧАННЯ: перший
3.СЕМЕСТР:1, 2
4. ЛЕКТОР: доцент: Кольцун Н.М.
5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:
Загальні компетентності: знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності; здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел; здатність застосовувати набуті знання в практичних ситуаціях; здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями; здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.
Фахові компетентності: здатність формувати в учнів предметні компетентності; здатність застосовувати сучасні методи й освітні технології навчання; здатність здійснювати власне дослідження в освітній діяльності, узагальнювати й оприлюднювати результати досліджуваної проблеми
6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ: українська мова
знати: сучасні філологічні й дидактичні засади навчання французької і англійської мов; поняттєво-термінологічний апарат сучасної лінгвістики; знакову, когнітивну, комунікативну сутність та природу мови, її суспільний характер; будову системи та структури мови, її одиниці, категорії та рівні; класифікації мов світу; теоретичні та науково-методичні джерела (зокрема цифрові), видобувати, обробляти й систематизувати інформацію, використовувати її в освітньому процесі.
вміти: творчо-критично мислити, творчо використовувати різні теорій й досвід (вітчизняний, закордонний) у процесі вирішення соціальних і професійних завдань; працювати з теоретичними та науково-методичними джерелами (зокрема цифровими), видобувати, обробляти й систематизувати інформацію, використовувати її в освітньому процесі; ефективно спілкуватися в науково-навчальній, соціально-культурній та офіційно-ділових сферах; виступати перед аудиторією, брати участь у дискусіях, обстоювати власну думку (позицію), дотримуватися культури поведінки й мовленнєвого спілкування; володіти основами професійної культури, здатністю створювати й редагувати тексти професійного змісту державною, французькою і англійською мовами; аналізувати й вирішувати соціально та особистісно значущі світоглядні проблеми, приймати рішення на підставі сформованих ціннісних орієнтирів, визначати власну соціокультурну позицію в полікультурному суспільстві, бути носієм і захисником національної культури.
7.ПРЕРЕКВІЗИТ:
8. ЗМІСТ КУРСУ:

Ідеї та проблеми сучасної лінгвістики. Семіотичний аспект мовознавства. Мовознавство і семіотика. Поняття про знак і знакову систему мови. Типологія знаків. Структура знака. Специфіка мовного знаку. Своєрідність мови як знакової системи. Знаковість і одиниці мови. Мова і несловесні форми спілкування.

Мова і мислення. Проблема співвідношення мови і мислення. Психофізичні основи зв'язку мови і мислення. Внутрішнє мовлення і мислення. Роль мови у процесі пізнання.

Мова і мовлення. З історії вивчення проблеми мови і мовлення. Сучасні уявлення про співвідношення мови і мовлення. Комунікативна лінгвістика.

Когнітивна лінгвістика. Основні поняття і процеси.

Мова як система, її відкритість і динамізм. Системний характер мови. Парадигматичні, синтагматичні й ієрархічні відношення між мовними одиницями. Структура мови. Основні й проміжні рівні мови. Теорія ізоморфізму й ієрархії рівнів мови. Співвідношення системних і несистемних явищ у мові. Система і норма.

Фонологічна система мови. Фонологічні школи.

Граматична система мови. Граматичне значення. Граматичні категорії. Граматичні рівні. Лексико-семантична система мови.

Семіотика і лінгвосеміотика. Аспекти лінгвосеміотики: семантика, синтактика, прагматика.

Мова і суспільство. Сучасні теорії природи мови. Питання про природу та сутність мови. Сучасні концепції. Концепція ізоморфізму генетичного коду і природничої мови. Додекаедрна теорія мови. Енергіальна теорія мови. Теорія У. Матурани. Мова як адаптаційна система.

Соціолінгвістика як теорія про суспільну обумовленість мови, його соціальних функціях і типах; соціолінгвістика і мовне будівництво (мовна політика); психолінгвістика і етнолінгвістика як розділи соціолінгвістики. Соціальна природа мовної діяльності. Мова як соціально-історична норма, її варіантний і конкретно-реальний характер. Узус, літературна мова, стиль мови. Літературна мова як головна норма мови. Система стилів і мова художньої літератури. Соціальні спільності людей і соціальні типи мов: народність і її мова; нація і національна мова; полілінгвізм і мови міжнаціонального і міжнародного спілкування. Інтерлінгвістика.

Мова та історія. Розвиток мови й аспекти лінгвістики. Синхронія і діахронія. Зовнішні причини мовних змін.

Взаємодія мов і мовні контакти; соціальна обумовленість історії мови; мова і культура. Внутрішні закони історичних змін окремих ярусів і мови в цілому. Відносний характер прогресу в мові.

Лінгвокультурологія. Питання зв'язку мови і культури. Мова і мовна особистість.

Етнолінгвістика. Гіпотеза лінгвістичної відносності Е.Сепіра, Б.Л.Уорфа. Мовна картина світу.

Сучасна психолінгвістика, її проблематика і проблеми дослідження.

Класифікація мов світу. Генеалогічна класифікація мов. Індоєвропейська сім'я мов. Питання про моногенез мов. Типологічна класифікація мов світу. Морфологічна характеристика мови.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Кочерган М.П. Загальне мовознавство. – К., 2004.
2. Гируцкий А.А. Общее языкознание. Учебное пособие для студентов вузов. - Минск, 2001.
3. Ковалик І.І., Самійленко С.П. Загальне мовознавство: Історія лінгвістичних учень. – К., 1985.
4. Семчинський С.В. Загальне мовознавство. – К., 1996.
5. Лингвистический энциклопедический словарь //Под ред. Ярцевой В.Н. – М.,1990.
6. Удовиченко Г.М. Загальне мовознавство: Історія лінгвістичних учень. – К., 1980.

10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота.

11. МОВА НАВЧАННЯ: українська.

Практичний курс німецької мови

1. КОД: ПНД 1.05

2. РІК НАВЧАННЯ: перший, другий, третій

3. СЕМЕСТР: 1-5

4. ВИКЛАДАЧІ: доц. Головіна Н.Б.,ст..викл. Лузанова Л.В., викл. Кулинич Г.В., викл. Мітєва В.В.

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

Загальні компетентності: знання та розуміння предметної галузі та розуміння професійної діяльності, здатність застосовувати набуті знання в практичних ситуаціях, здатність використовувати знання з німецької та англійської мов в освітній діяльності.

Фахові компетентності: здатність формувати в учнів предметні компетентності, здатність використовувати досягнення сучасної науки в галузі теорії та історії німецької та англійської

мов, теорії та історії світової літератури в загальноосвітніх навчальних закладах, практиці навчання німецької та англійської мов та світової літератури, здатність дотримуватися сучасних мовних норм (з німецької, англійської та української мов), володіти німецькою мовою на рівні С1 та англійською мовою на рівні не нижче В2, використовувати різні форми й види комунікації в освітній діяльності, обирати мовні засоби відповідно до стилю й типу тексту, здатність інтерпретувати й зіставляти мовні та літературні явища, використовувати різні прийоми й методи аналізу художнього тексту.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

знати: сучасні філологічні й дидактичні засади навчання німецької і англійської мов та світової літератури; мовні норми, соціокультурної ситуації розвитку німецької та англійської мов, особливості використання мовних одиниць у певному контексті, мовний дискурс художньої літератури; комунікативну компетентність німецької і англійської мов (лінгвістичний, мовленнєвий, соціокультурний, прагматичний компоненти, відповідно до Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти).

вміти: порівнювати мовні та літературні факти, явища, визначати їхні подібності й відмінності; використовувати прийоми й методики діагностування навчальних досягнень учнів з німецької та англійської мов та світової літератури; вміти здійснювати педагогічний супровід самовизначення учнів; забезпечувати діалог культур у процесі вивчення німецької і англійської мов та світової літератури, створювати умови для міжкультурної комунікації; ефективно організовувати, аналізувати, критично оцінювати, нести відповідальність за результати власної професійної діяльності.

7. ПРЕРЕКВІЗИТ:

8. ЗМІСТ КУРСУ:

Особливості німецької вимови. Приголосні. Голосні. Короткі та довгі голосні. Мелодика розповідного речення. Дієслова –“sein, haben, werden”. Складання фраз з прямим та зворотнім порядком слів. Розмовна тема: Моя біографія.

Поділ на склади. Ритмічна група. Наголос. Інтонація. Артикль. Вживання означеного артиклю. Розмовна тема: Портрет мого друга.

Зв’язування і зчеплення. Правила читання голосних та приголосних. Множина іменників. Відмінювання слабких дієслів (теперішній час). Наказовий спосіб. Вживання неозначеного артиклю. Розмовна тема: Родінні стосунки.

Носові голосні звуки. Питання до відмінків. Присвійні займенникові прикметники. Складання монологічного висловлення за темою «Meine Familie» об’ємом 5-7 фраз.

Елізія голосних. Жіночій рід іменників. Відмінювання сильних і неправильних дієслів в теперішньому часі. Вживання нульового артикля. Розмовна тема: Моя кімната.

Сонантні звуки. Множина іменників. Заперечна форма дієслова. Відмінювання зворотніх дієслів. Розмовна тема: Мій рідний дім.

Правила читання голосних та приголосних. Питальна форма дієслова. Відмінювання дієслів в питальній формі. Складання монологічного висловлення за темою «Mein Traumhaus» об’ємом 5-7 фраз.

Інтонація питального речення. Відмінювання прикметників. Місце прикметника в реченні. Модальні дієслова. Відмінювання модальних дієслів в теперішньому часі. Розмовна тема: Місто, де я живу.

Спонукальні речення, їх інтонація. Неозначний прикметник “es”. Складання монологічного висловлення за темою «Meine Heimatstadt // Моє рідне місто» об’ємом 5-7 фраз.

Історична довгота. Ритмічна довгота. Зворотні дієслова в теперішньому часі. Розмовна тема: Мій ранок.

Інтонування та транскрибування фраз. Особливості вимови назальних голосних. Труднощі читання назальних голосних. Наказовий спосіб. Зворотні дієслова в заперечній та питальній формі у теперішньому часу. Розмовна тема: Мій ранок у неділю.

Звук [ə] та його місце у мовленнєвому потоці. Неозначено-особовий займенник “man”. Розмовна тема: Мій робочий день в університеті.

Інтонація у складному реченні. Безособові звороти. Вказівні займенникові прикметники. Складання монологічного висловлення за темою «Reisen» об'ємом 5-7 фраз.

Характеристика теперішнього часу, особливості його використання (узагальнення). Рід іменника. Розмовна тема: Мій факультет.

Майбутній час. Відмінювання дієслів в теперішньому часі. Місце прикметника у реченні.Ступені порівняння прикметників. Розмовна тема: Мій університет.

Минулий тільки що завершений час. Відмінювання дієслів у минулому часі. Прийменники у німецькій мові. Розмовна тема: Мій розклад занять.

Кількісні числівники. Порядкові числівники. Складання монологічного висловлення за темою «Mein Studium» об'ємом 7-10 фраз.

Минулий завершений час. Відмінювання дієслів в Perfekt. Вживання haben, sein в Perfekt. Розмовна тема: Розваги.

Якісні числівники. Пасивна форма дієслова. Розмовна тема: Для уму та душі.

Минулий завершений час. Відмінювання дієслів в Präteritum. Форми дієприкметників минулого часу. Розмовна тема: Берлін – політичний, освітній та культурний центр Європи.

Дієприкметники і дієприслівники. Складання монологічного висловлення за темою «Berlin – das Herz von Deutschland» об'ємом 10-12 фраз.

Майбутній час. Особовий займенник "man" та його місце у мовленнєвому потоці. Розмовна тема: Світські та релігійні свята.

Умовне речення в майбутньому часі. Розмовна тема: Свята в Україні.

Узгодження часів у плані теперішнього часу. Складання монологічного висловлення за темою «Feste und Bräuche» об'ємом 10-12 фраз.

Минулий літературний час. Сполучник. Неозначені прикметники та займенники. Розмовна тема: Життя в гуртожитку.

Минулий час Plusquamperfekt для вираження дії, яка відбувається в раніше, ніж дія головного речення. Вказівні займенники Підрядні означальні речення. Розмовна тема: Студентські свята.

Присвійні займенники. Розмовна тема: Навчання – головне для студента.

Майбутній час в плані минулого часу Futur II.

Пряма та непряма мова. Узгодження часу у непрямій мові. Наказовий спосіб у непрямій мові. Розмовна тема: Традиційна українська сім'я.

Пасивна форма дієслова у плані минулого часу. Розмовна тема: Проблеми сучасної молодої сім'і.

Узгодження часів у плані минулого часу. Складання есе затемою: Die moderne Familie.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Сидоров О.В., Сотникова С.І., Абрахам Ян-Петер, Безугла Л.Р., Мірошніченко М.Ю., Відюкова Н.І., Потапова Ж.Є., Скачкова В.В. LOGIN 1. Deutsch für Germanistikstudenten des 1. Studienjahres – Харків: ФОЛІО, 2005

2. Korobejnikowa D.S., Dorofejewa L.W. „Deutsch"

3. Бориско Н.Ф. Ukraine: Wir lesen, sprechen und diskutieren. Навчальний посібник з німецької мови. – Київ: ЛОГОС, 2004

4. Бориско Н.Ф., Петрочук О.В. Verbessere dein Deutsch. Rechtschreibung des modernen Deutschen. – Ленвіт, 2004

5. Вербицька Т.Д. Практичний курс німецької мови для студентів факультетів романо-германської філології: Підручник. – Одеса: Астропринт, 2011.

6. Драб Н.Л. Практична граматика німецької мови: навчальний посібник. – Вінниця: НОВА КНИГА, 2007.

7. Дубровська О.Т. Шевців Г.М. Шевців Р.Б. Практичний курс німецької мови: Граматичний практикум. – Дрогобич: РВВ Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка, 2015.

8. Лопушанський В.М., Пиц Т.Б. Лінгвістичний аналіз тексту: Навчальний посібник [для самостійної роботи студентів 4–5 курсів спеціальності 6.020303 Філологія. Мова і література (німецька)]. – Дрогобич: РВВ Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка, 2013.
9. Lehrwerk für Deutsch als Fremdsprache: Themen neu 1. Hörtexte. Themen neu 2 Hörtexte. Themen neu 3 Hörtexte. Hueber, 2004.
10. Michaela Perlmann-Balme, Susanne Schwalb, Dörte Weers: Em. Deutsch als Fremdsprache für die Mittelstufe. CD Hörtexte und Aussprachetraining. Brückenkurs. Hauptkurs.Abschlusskurs. Max Hueber Verlag, 2004.

10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ: практичні заняття, самостійна робота.
11. МОВА НАВЧАННЯ: німецька.

Теоретичний курс німецької мови (теоретична фонетика, історія мови, теоретична граматика, лексикологія, стилістика)

1. КОД: ПНД 1.06
2. РІК НАВЧАННЯ: третій,четвертий
3.СЕМЕСТР: 6-8
4. ЛЕКТОР: доц. Шавловська Т.С., доц. Головіна Н.Б., ст..викл. Лузанова Л.В.
5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:
Загальні компетентності: знання та розуміння предметної галузі та розуміння професійної діяльності, здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел, здатність застосовувати набуті знання в практичних ситуаціях, здатність використовувати знання з німецької та англійської мов в освітній діяльності.
Фахові компетентності: здатність використовувати досягнення сучасної науки в галузі теорії та історії німецької та англійської мов, теорії та історії світової літератури в загальноосвітніх навчальних закладах, практиці навчання німецької та англійської мов та світової літератури, здатність дотримуватися сучасних мовних норм (з німецької, англійської та української мов), володіти німецькою мовою на рівні С1 та англійською мовою на рівні не нижче В2, використовувати різні форми й види комунікації в освітній діяльності, обирати мовні засоби відповідно до стилю й типу тексту, здатність інтерпретувати й зіставляти мовні та літературні явища, використовувати різні прийоми й методи аналізу художнього тексту, здатність здійснювати власне дослідження в освітній діяльності, узагальнювати й оприлюднювати результати досліджуваної проблеми.
6.РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:
знати: елементи теоретичного й експериментального (пробного) дослідження в професійній сфері та методи їхньої реалізації; різні види аналізу художнього твору, визначення його жанрово-стильові своєрідності, місця в літературному процесі, традиції й новаторство, зв'язки твору з фольклором, міфологією, релігією, філософією; виділяти значення для національної та світової культур; мовні та літературні факти, явища, визначати їхні подібності й відмінності.
вміти: працювати з теоретичними та науково-методичними джерелами (зокрема цифровими), видобувати, обробляти й систематизувати інформацію, використовувати її в освітньому процесі; використовувати прийоми й методики діагностування навчальних досягнень учнів з німецької та англійської мов та світової літератури; здійснювати педагогічний супровід самовизначення учнів; забезпечувати діалог культур у процесі вивчення німецької і англійської мов та світової літератури, створення умов для міжкультурної комунікації; ефективно організовувати, аналізувати, критично оцінювати, нести відповідальність за результати власної професійної діяльності

7.ПРЕРЕКВІЗИТ:

8. ЗМІСТ КУРСУ:

Фонетика як наука. Артикуляційно-акустична характеристика німецької вимови.

Фонологічна система німецької мови. Критерії фонологічного статусу фонеми. Методи фонологічного аналізу. Фонологія у співвідношенні до інших галузей фонетики. Зарубіжні та вітчизняні фонологічні школи.

Німецький мовленєвий потік. Фонологічний статус та фонетичний зміст складу. Склад як носій супрасегментних характеристик. Функції складу. Теорії складу.

Просодичний рівень фонетичного аналізу німецької мови. Мелодика німецької фрази. Системно-функціональний підхід до вивчення інтонації. Визначення понять "інтонація", "просодія" у сучасній лінгвістиці. Мелодика різних типів речень.

Фоностилистіка німецької мови. Поняття стилю. Функціональні стилі мовлення. Проблеми визначення розмовних стилів. Повний та неповний стилі мовлення.

Періодизація історії німецької мови. Старонімецький період. Основні етапи в еволюції граматичної системистаронімецької мови. Історія німецького народу та розвиток словарного складу у старонімецькому періоді.

Новонімецький період. Становлення національної письмово-літературної мови. Збагачення словникового складу у середньонімецький період**.**

Розвиток сучасної німецької фонетичної системи в зв'язку з особливостями сучасної німецької орфографії.

Аналіз древнє та середньо німецьких літературних пам'яток. Порівняння граматичних систем ередньонімецького та сучасного періоду.

Виникнення германських мов та їх вплив на формування національного німецького діалекту.

Теоретична граматика як наука, її місце серед інших лінгвістичних дисциплін. Структура німецької мови. Слово як носій комплексу граматичних понять, в тому числі граматичних категорій, граматичних значень і граматичних форм.

Теорія частин мови у німецькій мові. Класифікація мовних фактів як одне з основних завдань граматичної науки. Лексичний склад мови на граматичному рівні: лексико-граматичні класи слів, які називаються частинами мови. Проблема розподілу слів за частинами мови у сучасній граматиці: зважання лише на морфологічні ознаки слова, на морфологічні й семантичні ознаки, або використання всього комплексу семантичних і граматичних ознак. Характеристика частин мови і їх граматичних категорій:повнозначні частини мови; службові частини мови.

Фраза як найменша комунікативна одиниця мови (яка співвідноситься з реченням) і водночас найбільша фонетична одиниця у мовленнєвому потоці. Вичленовування фрази за допомогою інтонації та пауз. Комунікативна та емоційна інтонація фрази. Комунікативна структура (актуальне членування) висловлювання. Речення та висловлювання.

Семантична еволюція слів та її роль у процесі збагачення лексичного запасу сучасної німецької мови . Механізм семантичної еволюції слова: розширення та звуження значень, метафора, метонімія, сінекдоха. Табу та еуфемізми як соціолінгвістичне явище.

Словоутворення. Утворення слів у німецькій мові та його роль у збагаченні вокабуляру мови.Деріваційна (словотворча) модель та морфологічна структура слова. Походження суфіксів та префіксів німецької мови. Суфіксація. Утворення слів різних частин мови за допомогою суфіксів. Префіксація. Парасинтетичні утворення. Регресивна дерівація. Словоскладання. Перехід слова з однієї частини мови в іншу як плідний спосіб утворення слів у мові. Ономатопея. Абревіація.

Фразеологічні звороти у німецькій мові. Фразеологія як окрема галузь лексикології. Семантика фразеологізма. Сталі вислови та несталі словосполучення. Фразеологічні зрощення (ідіоми), фразеологічні сполучення. Фразеологічна синонімія. Особливості лексичного складу фразеологізмів німецької мови.

Запозичення. Роль запозичень у збагаченні вокабуляру німецької мови. Визначення запозичення та причини запозичень. Англіцизми та запозичення. Адаптація запозичень у німецькій мові.

Лексичні групи у вокабулярі сучасної німецької мови. Основний лексичний фонд німецької мови та його характеристика. Головні умови збагачення лексичного фонду сучасної німецької мови. Територіальна та соціальна диференціація німецького вокабуляру.

Національна мова та локальні діалекти. Сучасний стан національної німецької мови. Ознаки німецької регіональної мови. Соціальні жаргони та їх характеристика. Арго. Жаргон. Слова та кальки-інтернаціоналізми у сучасній німецькій мові. Характеристика інтернаціональної лексики. Нові та архаїчні елементи у вокабулярі сучасної німецької мови. Неологізми. Типи неологізмів: семантичні та лексичні. Архаїзми та історизми у німецькій мові.

Лексикографія. Лексикографія як окремий розділ лексикології. Типи словників. Енциклопедичні словники. Словники аналогічні (словники ідей). Словники синонімів. Етимологічний словник. Словник частоти вживання слів. Словник арго. Словники діалектів та говорів. Двомовні словники тощо.

Стилістика як лінгвістична наука. Предмет і задачі стилістики. Предмет літературної стилістики. Предмет лінгвістичної стилістики.

Функціональні стилі. Характеристика стилю як лінгвістичної категорії. Комунікативні фактори та стилістичні характеристики висловлювання. Класифікація стилів.

Мовні норми. Характеристика «нормального» висловлення. Лінгвістична норма. Літературна норма. Комунікативна норма. Внутрішня норма. Нейтральна норма. Норма і стиль. Мовні регістри. Типи текстів. Тональність текстів.

Стилістика частин мов. Синтаксична стилістика.Стилістичний аспект іменника й займенника. Стилістичне значення вербальних форм. Повідомлення і висловлення.

Стилістична лексикологія. Конотативне та денотативне значення. Полісемія та моносемія, типи. Лексичне поле. Семантичне поле. Експресивне значення слів.

Стилістичні фігури. Парадигматичне поле та синтагматичне поле в тексті. Повторення. Типи повторень. антитеза; зевгма, іронія; лейтмотив.

Тропи. Загальна характеристика тропів. Метафора, типи. Метонімія, типи. Синекдоха як тип метонімії. Алегорія, персоніфікація, прозопопея; киасм, оксимора; літота, евфемізм, антифраза, гіпербола, адинатон.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Стеріополо О.І. Теоретичні засади фонетики німецької мови. – Вінниця: НОВА КНИГА, 2004.
2. Козьмин О.Г., Богомазова Т.С. Теоретическая фонетика немецкого языка: Учебник. М.: НВИ-ТЕЗАУРУС, 2002.
3. Hinka B. I. Lexikologie der deutschen Sprache: Lehrbuch. – Ternopil: Nationale Pädagogische Wolodymyr-Hnatjuk-Universität Ternopil, 2008.
4. Oguy O.D. Lexikologie der deutschen Sprache. – Winnytsa: Nowa knyha, 2003.
5. Задорожня І.П. Короткий курс теорії стилістики. Kurz gefasste Theorie der Stilistik. – Чернівці: Рута, 2004.
6. Іваницька М.Л., Павличко О.О. Практичні завдання зі стилістики сучасної німецької мови. – К., 2002.
7. Ляшенко Т.С. Функціональна стилістика німецької мови: навч. посіб. – Львів: ЛНУ, 2010.
8. Тимченко Є.П. Порівняльна стилістика німецької та української мов. – Вінниця: НОВА КНИГА, 2006.
9. Анисимова Е.Е. Theoretische Grammatik der deutschen Sprache (Vorlesungen): Учебное пособие. – Изд-во ТЕЗАУРУС, 2011.

10. Duden. Grammatik der deutschen Gegenwartssprache. – Hrsg. von der Dudenredaktion, Mannheim/Leipzig/Wien/Zürich, 2005.
11. Weinrich H. Textgrammatik der deutschen Sprache. – Hildesheim, 2005.
12. Бублик В.Н. Історія німецької мови [Текст] : навчальний посібник для студ. вищ. навч. закладів / В.Н. Бублик ; М-во освіти і науки України. – 2-ге вид. – Вінниця : Нова книга, 2004. – 272 с.
13. Левицький В.В. Історія німецької мови [Текст] : посібник для студ. вищ. навч. закладів / В. В. Левицький. – Вінниця : Нова книга, 2007. – 216 с.
14. Москальская О. И. История немецкого языка : учебное пособие для вузов / О. И. Москальская. – М. : Академия, 2003. – 280 с.
15. Москальская, О. И. История немецкого языка : учебное пособие для вузов / О. И. Москальская. – 2-е изд., стереотип. – М. : Академия, 2006. – 280 с.
16. Рахманова, Н. И. История немецкого языка : от теории к практике : учебное пособие для вузов : [на нем. языке] / Н. И. Рахманова, Е. Н. Цветаева. – М. : Высшая школа, 2004. – 332 с.
17. Lewizkij, V. Geschichte der deutschen Sprache : учебное пособие / V. Lewizkij, P. Heinz-Dieter. – Winnyzja : Nova Knyha, 2010. – 256 с.

10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота.
11. МОВА НАВЧАННЯ: німецька.

Методика навчання іноземних мов та культур

1. КОД: ПНД 1.07
2. РІК НАВЧАННЯ: 2, 3
3. СЕМЕСТР: 4, 5
4. ЛЕКТОР: Рябушко С.О.
5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

Загальні компетентності: опанувати головними компонентами теорій сучасного навчання іноземних мов і культур у загальноосвітніх навчальних закладах і на цій основі навчити студентів використовувати теоретичні знання для вирішення практичних завдання; ознайомити студентів із сучасними тенденціями навчання ІМ і культур як у нашій країні, так і за кордоном, розкрити суть складових частин і засобів сучасної методики як науки; спрямувати студентів на творчий пошук під час практичної діяльності у школі; сформувати у студентів під час практичних занять професійно-методичні вміння, необхідні для плідної роботи в галузі навчання ІМ і культур; залучити майбутніх учителів до опрацювання спеціальної науково-методичної літератури, що має стати джерелом постійної роботи над собою з метою удосконалення професійної компетентності

Фахові компетентності: володіння конструктивно-планувальною, комунікативно-навчаючою, організаційною, розвиваючо-виховною та дослідницькою компетенціями

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

знати: системи мови та основні лінгвістичні і методичні категорії, а також культуру країни, мову якої він/вона викладає, її історію і сучасні проблеми розвитку, в тому числі проблеми зарубіжних однолітків учнів, з якими він/вона працює; основні положення загальноосвітньої концепції на певному етапі розвитку суспільства, державної загальноосвітньої політики, в тому числі і з ІМ; психологію особистості учня на різних етапах його розвитку, закономірності оволодіння ІМ і культур у навчальних умовах; основні вимоги, які висуваються суспільством і наукою до вчителя, його методичної майстерності та особистісних якостей; основні закономірності навчання ІМ і культур, а також зміст і специфіку усіх складників процесу навчання: цілі, зміст, методи, засоби навчання з точки зору їхнього історичного розвитку і сучасного стану.

вміти: навчати учнів; організовувати позаурочну діяльність учнів; вести методичну роботу; працювати з батьками; реалізовувати навчально-наукову діяльність.
7. ПРЕРЕКВІЗИТ: Іноземна мова (англійська), Педагогіка, Психологія, Мовознавство.
8. ЗМІСТ КУРСУ:
Зміст курсу відповідає основним розділам «Програми з методики навчання ІМ і культур у середніх навчальних закладах», орієнтований на підготовку вчителя іноземної мови, а також спрямований на формування у майбутніх учителів загальне уявлення про теорію навчання іноземних мов і культур як наукову галузь, про методичні засади формування в учнів іншомовної комунікативної компетентності, про закономірності організації та забезпечення процесу навчання іноземних мов і культур, про історію розвитку методики навчання іноземних мов як науки.
Матеріал курсу представлено таким чином:
1. Методика навчання іноземних мов і культур як наука (як навчальна дисципліна, як освітня технологія); методи дослідження в методиці навчання ІМ і культур; зв'язок методики з іншими науками (педагогіка, психологія, психолінгвістика, лінгвістика, література, соціологія, країнознавство (лінгвокраїнознавство), інформатика, кібернетика);
2. Система навчання ІМ і культур; підходи до навчання ІМ і культур (комунікативно-діяльнісний, компетентнісний, культурологічний та ін.); цілі, зміст, засоби, принципи, методи і технології навчання ІМ і культур;
3. Контроль у навчанні ІМ і культур; цілі, функції, види, засоби, форми контролю; вимоги до контролю; об’єкти, критерії і параметри контролю та оцінювання;
4. Методика формування мовленнєвих компетентностей (фонетичної, лексичної, граматичної, техніці письма і читання);
5. Методика формування мовленнєвих компетентностей (в аудіюванні, говорінні, читанні, письмі);
6. Методика формування іншомовної лінгвосоціокультурної компетентності (цілі, етапи, засоби та ін.); контроль рівня сформованості лінгвосоціокультурної компетентності;
7. Організація і забезпечення процесу формування іншомовної комунікативної компетентності в учнів загальноосвітніх навчальних закладів (планування, самостійна та позакласна робота з ІМ);
8. Особливості поглибленого навчання ІМ і культур у загальноосвітніх навчальних закладах;
9. Методи і технології навчання ІМ і культур в історичному аспекті.
9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:
1. Бориско Н.Ф. Сам себе методист или советы изучающему иностранные языки. – К.: Фирма «ИНКОС», 2001. – 267 с.
2. Вишневський О.І. Методика навчання іноземних мов: навчальний посібник. – К.: Знання, 2011. – 206 с.
3. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика: підручник для студ. класичних, педагогічних і лінгвістичних університетів / Бігич О.Б., Борско Н.Ф., Борецька Г.Е. та ін. / за загальн. ред. С.Ю. Ніколаєвої. – К.: Ленвіт, 2013. – 590 с.
4. Настольная книга преподавателя иностранного языка: Справочн. пособие / Е.А. Маслыко, П.К. Бабинская, А.Ф. Будько и др. – Минск: Вышэйш. Школа, 2001. – 522 с.
5. Ніколаєва С.Ю. Основи сучасної методики викладання іноземних мов (схеми і таблиці): [навч. посібник]. – К.: Ленвіт, 2008. – 235 с.
6. Щукин А.Н. Лингводидактический энциклопедический словарь более 2000 единиц. – М.: Астрель: АСТ: Хранитель, 2007. – 746 с.
10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: лекції, семінарські та лабораторні заняття, самостійна робота
11. МОВА НАВЧАННЯ: українська
12. ДИСТАНЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ: *(за наявності)*

Історія світової літератури

1. КОД: ПНД 1.08
2. РІК НАВЧАННЯ: перший, другий, третій, четвертий
3. СЕМЕСТР: 2, 3, 4, 6, 7
4. ЛЕКТОР: доц. Кіскін О.М.
5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:
Загальні компетентності: здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів), здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел, здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.
Фахові компетентності: здатність застосовувати сучасні методи й освітні технології навчання, здатність орієнтуватися в літературному процесі країн і народів світу (від давнини до сучасності), спадщині письменників у контексті літератури, історії, культури, використовувати знання мов і здобутки світової культури для формування національної свідомості, культури учнів, їхньої моралі, ціннісних орієнтацій у сучасному суспільстві, здатність докритичного аналізу, діагностики й корекції власної педагогічної діяльності, оцінки педагогічного досвіду (вітчизняного, закордонного) у галузі викладання німецької і англійської мов та світової літератури з метою професійної саморегуляції й свідомого вибору шляхів вирішення проблем у навчально-виховному процесі, здатність розуміти вимоги до діяльності за спеціальністю, зумовлені необхідністю забезпечення сталого розвитку України, її зміцнення як демократичної, соціальної, правової держави.
6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:
Знати: сучасні філологічні й дидактичні засади навчання німецької і англійської мов та світової літератури; специфіку перебігу літературного процесу різних країн у культурному контексті, літературні напрями, течії, жанри, стилі, здобутки національних літератур, класичні й сучасні художні твори; різні види аналізу художнього твору, визначення його жанрово-стильові своєрідності, місце в літературному процесі, традиції й новаторство, зв'язки твору з фольклором, міфологією, релігією, філософією; виділяти значення для національної та світової культур.

Вміти:володіти навичками атрибуції, розрізняти літературно-культурні епохи, напрями, течії, жанри, стилі за їхніми сутнісними характеристиками; порівнювати мовні та літературні факти, явища, визначати їхні подібності й відмінності; використовувати гуманістичний потенціал рідної й світової літератур для формування духовного світу юного покоління, громадян України; забезпечувати діалог культур у процесі вивчення німецької і англійської мов та світової літератури, створювати умови для міжкультурної комунікації.

7. ПРЕРЕКВІЗИТ: історія світової літератури кожного з попередніх періодів, латинська мова.
8. ЗМІСТ КУРСУ:

7 історико-літературних періодів, кожний з яких має чіткі хронологічні межі і закріплюється за певним семестром:

1) Література античності, європейського Середньовіччя і Відродження;
2) Література XVII-XVIIIст. (бароко, класицизм, Просвітництво);
3) Література романтизму;
4) Література реалізму;
5) Література межі XIX-XX ст.;
6) Література початку XX ст.;
7) Література другої половини XX ст.

Культурно-історичні особливості кожної епохи; філософська парадигма світовідчуття; провідні напрями, стильові течії і жанри у літературному процесі епохи.

Епічна творчість давніх європейських народів, творчість найвидатніших письменників і поетів кожної доби, їх художній доробок.

Критичні та літературознавчі праці кожного історико-літературного періоду, зіставний аналіз літературно-художніх явищ.

Дослідження з великою складовою комунікативних та міжособистісних навичок рідною та іноземною мовами.

Інтертекстуальні зв'язки національних літератур.

Міждисциплінарні зв'язки, зокрема відображення літературних процесів у культурі (філософії, релігії, мистецтві тощо).

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Галич. О. Теорія літератури / О.Галич, В Назарець, Є. Васил*єв: за наук. ред. О. Галича. – К.: Либідь, 2001. – 488 с.
2. Безпечний І. Теорія літератури / І. Безпечний. К.: Просвіта, 2009. – 388 с.
3. Іванішин В.П. Нариси з теорії літератури / В.П. Іванішин – К.: ВЦ «Академія», 2010. – 256 с.
4. Павличко С. Теорія літератури / Соломія Павличко. – К.: Основи, 2002 – 426 с.
5. Хализев В.Е. Теория литературы / В.Е.Хализев. – 2-е изд. – М.6 Высшая шк., 2000. – 398 с.
6. Ткаченко А.О. Мистецтво слова: Вступ до літературознавства: Пудручник для студентів гуманітарних спеціальностей вищіх навчальних закладів. – 2-е вид., випр. і доповн. – К.: ВПЦ «київський університет», 2003 – 448 с.
7. Білоус П.В. Вступ до літературознавства: навч. посіб./ П.В. Білоус. – К.: ВЦ «Академія», 2011. – 336 с. – (Серія «Альма-матер»)

10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота.

11. МОВА НАВЧАННЯ: українська.

Вступ до літературознавства

1. КОД: ПНД 1.09

2. РІК НАВЧАННЯ: 1

3.СЕМЕСТР: 1

4. ЛЕКТОР (и):доценти Кіскін О. М. Савоськіна Т. О.; Дзіковська Л. М.

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

Загальні компетентності: знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності; здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів); здатність діяти соціально відповідально та свідомо; здатність працювати в команді; здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел; здатність застосовувати набуті знання в практичних ситуаціях; здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями; здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово, здатність використовувати знання болгарської і англійської мов в освітній діяльності, пов'язаній з викладанням світової літератури.

Спеціальні (фахові, предметні) компетентності: здатність формувати в учнів предметні компетентності; здатність застосовувати сучасні методи й освітні технології навчання; здатність використовувати досягнення сучасної науки в галузі теорії та історії зарубіжної літератури в загальноосвітніх навчальних закладах, практиці навчання зарубіжної літератури; здатність реалізовувати ефективні підходи (особистісно-орієнтований, діяльнісний, компетентнісний) до викладання зарубіжної літератури на підставі передового вітчизняного й міжнародного досвіду; здатність орієнтуватися в літературному процесі країн і народів світу (від давнини до сучасності), спадщині письменників у контексті літератури, історії, культури, використовувати знання мов і здобутків світового письменства для формування національної свідомості, культури учнів, їхньої моралі, ціннісних орієнтацій у сучасному суспільстві; здатність інтерпретувати й зіставляти мовні та літературні явища,

використовувати різні методи й методики аналізу тексту; здатність докритичного аналізу, діагностики й корекції власної педагогічної діяльності, оцінки педагогічного досвіду (вітчизняного, закордонного) у галузі викладання зарубіжної літератури з метою професійної саморегуляції й свідомого вибору шляхів вирішення проблем у навчально-виховному процесі.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

Знати:сучасні філологічні й дидактичні засади навчання німецької і англійської мов та світової літератури; специфіки перебігу літературного процесу різних країн у культурному контексті, літературних напрямів, течій, жанрів, стилів, здобутків національних літератур, класичних й сучасних художніх творів

Вміти:користуватися різними видами аналізу художнього твору, визначати його жанрово-стильові своєрідності, місце в літературному процесі, традиції й новаторство, зв'язки твору з фольклором, міфологією, релігією, філософією; виділяти значення для національної та світової культур; творчо-критично мислити, творчо використовувати різні теорії й досвід (вітчизняний, закордонний) у процесі вирішення соціальних і професійних завдань;користуватися навичками атрибуції, розрізняти літературно-культурні епохи, напрями, течії, жанри, стилі за їхніми сутнісними характеристиками Здатність аналізувати й вирішувати соціально та особистісно значущі світоглядні проблеми, приймати рішення на підставі сформованих ціннісних орієнтирів, визначати власну соціокультурну позицію в полікультурному суспільстві, бути носієм і захисником національної культури; ефективно організовувати, аналізувати, критично оцінювати, нести відповідальність за результати власної професійної діяльності.

7. ПРЕРЕКВІЗИТ:Літературознавчі дисципліни циклу професійної підготовки.

8.ЗМІСТ КУРСУ:*Вступ.* Літературознавство як наука. Зміст та задачі курсу. Загальна характеристика основних літературознавчих дисциплін: теорія літератури, історія літератури, літературної критики.

Література як вид мистецтва. Художній образ. Типізація. Література – специфічна художня діяльність людини. Особливості виразності літератури. Образ – форма вираження змісту у літературі. Місце літератури серед інших видів мистецтва. Художній образ. Індивідуально-конкретне і загальне в образі. Типологія образів людей, природи, речей. Шляхи аналізу образів-персонажів у художніх творах. Форми художньої типізації.

Родовий і жанровий розподіл художньої літератури.Поняття літературного роду. Епос. Лірика. Драма. Їх мета, зміст і форми. Епос як художнє сприйняття об'єктивного світу у його конкретності. Лірика як художнє відтворення суб'єктивного світу людини. Драма та її специфіка. Основні жанри епосу: поема, епопея, роман, повість, епіграма, новела, почерк, баня. Жанри лірики: трагедія, комедія, водевіль, мелодрама. Ліро-епічні жанри: поема, балада. Внутрішньо-жанрові різновиди.

Поняття про художній твір як цілісну єдність.Літературно-художній твір – системно-цілісна єдність. Умовність поділення художнього твору на зміст і форму. Поняття форми і змісту. Єдність форми і змісту. Принципи і прийоми системно-цілісного аналізу художнього твору у єдності його змісту і форми.

Мова літературно-художніхтворів.Роль мови в художньої літературі. Багатозначність слова. Слова у їх прямих значеннях. Архаїзми, історизми, неологізми, діалектні слова, жаргонізми, вульгаризми, варваризми. Епітети і порівняння, їх різновиди і ідейно-естетичне значення. Метафора, метонімія, синекдоха, гіпербола, літота, алегорія. Іронія, перифраз. Синтаксис поетичної мови у порівнянні з синтаксисом прози. Інтонація. Фігури поетичної мови: інверсія, анаколуф, еліпсис, риторичне запитання, градація, повтор, епіфора, анафора. Звукові повтори, їх види: асонанс, алітерація.

Основи віршування.Ритмічність у житті і мистецтві, вірші і прозі. Особливості ритмічної організації вірша. Основи системи віршування. Кількісне віршування. Метрична система віршування, її особливості. Гекзаметр. Пентаметр. Силабічна система віршування. Силабо-тонічне віршування. Дольник як перехід від силабо-тонічного віршування до тонічної системи. Тонічна система віршування. Поняття про особливості усного народного віршу

(пісня, билина). Декламаційно-тонічне віршування. Білий вірш. Строфа. Способи утворення строф.

Закономірності літературного розвитку. Літературний процес як частина процесу загально-історичного. Соціальна обумовленість і відносна самостійність літературного розвитку. Проблема національної самобутності історико-літературного процесу. Загальне і особливе у розвитку національних культур. Поняття світового літературного процесу. Внутрішньо літературні зв'язки. Новаторство. Епігонство.

Художній метод. Стиль. Художній метод – система творчих принципів: відбору, оцінки, соціальних характерів і явищ. Основні художні методи і направлення: класицизм, сентименталізм, романтизм, реалізм, модернізм. Поняття літературного направлення як ідейно-естетичної системи. Естетична програма направлення. Поняття літературно-художнього стиля. Стиль - конкретне здійснення художнього методу, ідейно-художня своєрідність творчості письменника. Поняття національного стилю і "стилю епохи". Вплив на стиль родової і жанрової специфіки. Поняття домінанти стиля. Співвідношення стилю і методу.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Галіч О., Назарець В., Васильєв Є. Теорія літератури. – К.,2001.
2. Ткаченко А. О. Мистецтво слова (Вступ до літературознавства):
підручник для гуманітаріїв. – К., 1997.
3. Введение в литературоведение / Под ред. Г. Поспелова и др. – М., 1983.
4. Хализев В.Е. Теория литературы. – М., 1999.
5. Чернец Л. В., Хализев В.Е. и др. Введение в литературоведение. – М., 2000.
6. Литературная энциклопедия терминов и понятий / Под ред. А.Николюкина – М., 2001.

10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота

11. МОВА НАВЧАННЯ: українська.

Література Німеччини та німецькомовних країн

1. КОД: ПНД 1.10

2. РІК НАВЧАННЯ:четвертий

3. СЕМЕСТР:8

4. ЛЕКТОР: доц. Кискин О.М.

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

Загальні компетентності: знання та розуміння предметної галузі та розуміння професійної діяльності, здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.

Фахові компетентності: здатність інтерпретувати й зіставляти мовні та літературні явища, використовувати різні прийоми й методи аналізу художнього тексту, здатність докритичного аналізу, діагностики й корекції власної педагогічної діяльності, оцінки педагогічного досвіду (вітчизняного, закордонного) у галузі викладання німецької і англійської мов та світової літератури з метою професійної саморегуляції й свідомого вибору шляхів вирішення проблем у навчально-виховному процесі.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

знати: сучасні філологічні й дидактичні засади навчання німецької і англійської мов та світової літератури; специфіки перебігу літературного процесу різних країн у культурному контексті, літературних напрямів, течій, жанрів, стилів, здобутків національних літератур, класичних й сучасних художніх творів; мати якомога повніше уявлення про те, як історично складалась література Німеччини, які жанри формувались у різні історичні періоди, наскільки вони були популярними у сучасників і як впливали на формування особистості, а також ознайомити студентів з особливостями зародження, становлення та розвитку німецької художньої літератури;

вміти: повідомляти про її суспільне, ідейно-моральне та естетичне значення як у культурі Німеччини, так і в межах всесвітньої літератури і культури, характеризувати при цьому історично-літературні процеси, що відбувалися в Німеччині від дохристиянської доби до сьогодення, формувати комунікаційні стратегії з колегами, соціальними партнерами, учнями (вихованцями) та їхніми батьками із дотриманням етичних норм спілкування, принципів толерантності, творчого діалогу, співробітництва та взаємоповаги до всіх учасників освітнього процесу; ефективно спілкуватися в науково-навчальній, соціально-культурній та офіційно-діловій сферах; брати участь у дискусіях, відстоювати власні думки (позиції), дотримуватися культури поведінки .

7. ПРЕРЕКВІЗИТ:

8. ЗМІСТ КУРСУ:

Пам'ятки германо-язичної літератури раннього Середньовіччя (III – VIII ст.). Література дохристиянського періоду: пісня про Гільдебрандта, Мерзебурзькі заклинання. Література періоду Раннього християнства.

Німецька література епохи Раннього середньовіччя та її вплив на поезію та прозу XII ст.. Ранньоверхньонімецька література (1050 – 1170) Духовна література. Світська література та її розквіт у XII сторіччі.

Героїчний епос у німецькій літературі епохи Середньовіччя. Роль і місце історичних подій у німецькому героїчному епосі. «Пісня про нібелунгів» – найвизначніший середньоверхньонімецький героїчний епос.

Німецький міннезанг. Лірика про кохання. Лицарський роман та відродження в ньому ідеалів феодального суспільства (1170-1300).

Література Пізнього середньовіччя (1300-1500). Містична література Пізнього середньовіччя. Провідні жанри німецькомовної літератури Пізнього середньовіччя: духовна драма, шванк, карнавальна комедія. Сатира та гумор. Народна творчість. Народні пісні та народні книжки.

Епоха Відродження і гуманізм в німецькій літературі. Просвітництво в німецькій літературі. Періоди розвитку німецької просвітницької літератури та її жанри. Раннє просвітництво. Лесінгський період в просвітницькій літературі Німеччини. «Бур'я і нитиск» Вплив філософських ідей Руссо на літературу цього періоду. Веймарський класицизм. Творчість Й.В.Гете та Фрідріха Шіллера.

Романтизм у німецькій літературіяк своєрідний етап розвитку свідомості людини. Суб'єктивізм у німецькій літературі епохи романтизму. Етапи розвитку романтизму в німецькомовній літературі: Експресіонізм у німецькій літературі (1910 – 1925).Стильові форми літератури періоду Експресіонізму, поєднання стильових рис різних жанрів. «Стильовий хаос» і «стильовий плюралізм у літературі Експресіонізму». Аналіз творчості найвідоміших експресіоністів. ТворчісьЙогана Роберта Бехера, Готфріда Бена, Франца Юнга, Франца Кафки.

Література НДР та ФРН у другій половині XX століття. Німецькомовна література Постмодерну. Структуралізм Постмодерну. Лірика сучасної німецькомовної літератури.: тенденції й особливості.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Гуляев Н.А., Шибанов И.П. и др. История немецкой литературы. – М.: Высшая школа, 1975. – 376 с.

2. Историянемецкойлитературы в 5-ти томах / Под ред. Балашова П.А., В.М.Жирмунского и др. – М.: Высшая школа, 1996.

3. Жарова И.И., Равкина О.Е. Читаем по-немецки. – Ростов-на-Дону: «Феникс», 2000. – 384 с.

4. Мізін. К.І. Історія німецької літератури: від початків до сьогодення (коротко із практичною частиною): Навчальний посібник для студентів- германістів (нім.). – Вінниця: НОВА КНИГА, 2006.– 336с.

5. Фіськова С. Історія німецької літератури. Періоди, напрямки розвитку, ідеї, постаті: Навчально-методичний посібник. – Львів: ПАІС, 2003.– С.340

10.**ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ:**лекції, семінарські заняття, самостійна робота.

11. МОВА ВИКЛАДАННЯ:німецька

Методика навчання літератури

1. КОД: ПНД 1.11
2. РІК НАВЧАННЯ: другий
3. СЕМЕСТР: 4
4. ЛЕКТОР: доц. Кискин О.М.

1. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

Загальні компетентності: знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності; здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів); здатність діяти соціально відповідально та свідомо; здатність працювати в команді; здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел; здатність застосовувати набуті знання в практичних ситуаціях; здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями; здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово, здатність використовувати знання болгарської і англійської мов в освітній діяльності, пов'язаній з викладанням світової літератури.

Спеціальні (фахові, предметні) компетентності: здатність формувати в учнів предметні компетентності; здатність застосовувати сучасні методи й освітні технології навчання; здатність здійснювати об'єктивний контроль і оцінювання рівня навчальних досягнень учнів з зарубіжної літератури; здатність аналізувати особливості сприйняття й засвоєння учнями навчальної інформації з метою прогнозу ефективності та корекції навчально-виховного процесу; здатність реалізовувати ефективні підходи (особистісно-орієнтований, діяльнісний, компетентнісний) до викладання зарубіжної літератури на підставі передового вітчизняного й міжнародного досвіду; здатність орієнтуватися в літературному процесі країн і народів світу (від давнини до сучасності), спадщині письменників у контексті літератури, історії, культури, використовувати знання мов і здобутків світового письменства для формування національної свідомості, культури учнів, їхньої моралі, ціннісних орієнтацій у сучасному суспільстві; здатність інтерпретувати й зіставляти мовні та літературні явища, використовувати різні методи й методики аналізу тексту; здатність доцільно використовувати й створювати сучасне навчально-методичне забезпечення (обладнання) для проведення занять.

2. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

Знати: сучасні філологічні й дидактичні засади навчання німецької і англійської мов та світової літератури; елементи теоретичного й експериментального (пробного) дослідження в професійній сфері та методи їхньої реалізації; специфіку перебігу літературного процесу різних країн у культурному контексті, літературних напрямів, течій, жанрів, стилів, здобутків національних літератур, класичних й сучасних художніх творів; різні види аналізу художнього твору, визначення його жанрово-стильової своєрідності, місце в літературному процесі, традиції й новаторство, зв'язки твору з фольклором, міфологією, релігією, філософією;

Вміти: користуватися навичками атрибуції, розрізняти літературно-культурні епохи, напрями, течії, жанри, стилі за їхніми сутнісними характеристиками; застосовувати сучасні методики й технології (зокрема інформаційні) для забезпечення якості навчально-виховного процесу в загальноосвітніх навчальних закладах; користуватися прийомами й методиками діагностування навчальних досягнень учнів з німецької та англійської мов та світової літератури; вміти здійснювати педагогічний супровід самовизначення учнів; ефективно організовувати, аналізувати, критичнооцінювати, нести відповідальність за результати власної професійної діяльності

7. ПРЕРЕКВІЗИТ:

8. ЗМІСТ КУРСУ:

Методологічні основи викладання світової літератури**.** Сучасні методологічні аспекти викладання світової літератури у вищій школі. Принципи методики викладання світової літератури у вищій школі. Формування методологічних засад викладання світової літератури у

вищій школі. Ідея Університету в контексті методології викладання світової літератури. Методика викладання світової літератури як наука.
Об'єкт і предмет дослідження методики викладання світової літератури.

Специфічні методи дослідження в галузі викладання світової літератури. Ґенеза методики викладання світової літератури в Україні. Сучасний стан викладання світової літератури. Наукові та прикладні функції методики літератури.Специфіка викладання світової літератури у вищій школі. Професійні вимоги до викладача. Студент і література .Світова література як предмет вивчення у вищій школі. Викладач світової літератури і професійні вимоги до нього. Проблеми педагогічної етики у практиці викладання. Теорія гармонійної комунікації Д. Карнегі у методичній системі викладача зарубіжної літератури. Психолого-вікові особливості студента-читача.

Методи, форми та засоби вивчення літературиПоняття методу викладання літератури. Основні методи ефективного викладання світової літератури. Засоби викладання літератури. Планування та організація праці викладача літератури. Методична допомога викладачеві світової літератури. Типи занять у вищому навчальному закладі зі світової літератури. Засади нейролінгвістичного програмування у викладанні світової літератури. Етапи вивчення твору світової літератури. Оцінювання. Підготовка до сприйняття. Читання тексту. Підготовка до аналізу. Аналіз художнього твору. Шляхи аналізу. Підсумки вивчення літературного твору. Творчі роботи студентів. Види літературних занять у школі. Діагностика, контроль та оцінювання навчання.

Методологія і методика аналізу художнього твору. Методика шкільного аналізу художнього твору. Особливості аналізу творів різних жанрів. Методологічні засади і типологія шкільного аналізу художнього твору. Методика визначення ідейно-тематичної основи твору. Послідовність розкриття образу-персонажа.

Принципи аналізу художнього тексту. Шкільний аналіз епічних творів. Орієнтовний план аналізу епічного твору. Вивчення ліричних творів у школі. Орієнтовний план аналізу ліричного твору. Особливості вивчення драматичних творів. Специфіка аналізу міжродових жанрів. Шкільний аналіз фольклорних творів.

Методика вивчення систематичного курсу літератури. Питання теорії літератури у вузівському вивченні. Родо-жанрова специфіка світової літератури в академічному курсі. Вивчення біографії письменника. Розвиток мовлення студентів у системі літературної освіти. Моделювання тематичного змісту занять в системі їх педагогічно-методичної типології. Теорія і технологія вивчення перекладних художніх творів. Теорія і практика контекстного вивчення художніх творів.

Діалогізм і проблемність як принципи сучасного прочитання зарубіжної літератури.Філософсько-психологічні засади інноваційної діяльності в галузі літературної освіти. Види діалогів на уроках зарубіжної літератури. Проблемні ситуації і питання літературного характеру.. Інновації у методиці навчання зарубіжної літератури.Інноваційні технології навчання зарубіжної літератури. Інноваційні прийоми навчання зарубіжної літератури. Інтеграційні типи літературних занять: урок – історичне дослідження, урок – філософське дослідження, урок – літературно-біблійне дослідження, урок – психологічне дослідження.

Інформаційні технології у навчанні зарубіжної літератури.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Бандура О. М.Вивчення елементів теорії літератури в 4—7 класах : посіб. для вчителів / О. М. Бандура. — К.: Рад. школа, 1981. — 129 с.
2. Бугайко Т.Ф., Бугайко Ф.Ф. Майстерність учителя-словесника. - К.: Рад. школа, 1963.- 188 с.
3. Волошина Н.Й. Естетичне виховання учнів у процесі вивчення літератури.-К.: Рад. шк., 1985 .-104 с.
4. Волошина Н.Й. Уроки позакласного читання у старших класах. - К.: Рад. школа, 1988.- 174 с.

5. Глухова Г.К. Позакласна робота як засіб підвищення ефективності уроку. - К.: Рад. школа, 1983. -119 с.
6. Градовський А. В.Компаративний аналіз у системі шкільного курсу літератури: методологія та методика : монографія / А. В. Градовський. — Черкаси: Брама, 2003. — 292 с.

10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота.

11. МОВА НАВЧАННЯ: українська.